

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
«ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 9
www.koinonikainotomia.gr

ΜΑΡΤΙΟΣ 2017

ΔΩΡΕΑΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Η συμπεριφορά του ανθρώπου, στην κοινωνία που ζει, είναι το βασικό χαρακτηριστικό βάσει του οποίου χαρακτηρίζεται κάθε άνθρωπος πολιτισμένος.

Ο πολιτισμένος άνθρωπος αποδέχεται να συμβιώνει με άλλους ανθρώπους και όλοι μαζί αποτελούν μία κοινωνία.

Η ευγένεια, η αλληλεγγύη, ο σεβασμός, η κατανόηση, η εγκράτεια, η ηθική, η αρετή, η συνέπεια, είναι στοιχεία που πρέπει να έχει ένας άνθρωπος,

να συμπεριφέρεται με αυτά και να δέχεται τα ίδια από τους συνανθρώπους της κοινωνίας.

Με όλα τα ανθρώπινα πάθη και αδυναμίες που έχουμε ως άνθρωποι και ειδικά σε μερικές στιγμές, ας δούμε τον εαυτό μας. Και ας αναρωτηθούμε:

Είμαστε πολιτισμένοι;

Εάν μεν δεν είμαστε (αυτοκρινόμενοι) ας αναλογιστεί ο καθένας την πορεία του.

Εάν όμως αυτοκρινόμενοι είμαστε πολιτισμένοι, για τους συνανθρώπους μας που είναι λιγότερο πολιτισμένοι έως βάρβαροι, τι κάνουμε;

Εάν έχουμε σεβασμό, σεβόμαστε ποιούς;

Εάν έχουμε αλληλεγγύη, συζούμε με ποιούς;

Εάν έχουμε συνέπεια ανταποκρινόμαστε σε ποιούς;

Για να κατανοήσουμε ουσιαστικά τον κόσμο (τους ανθρώπους) με τους οποίους συζούμε, διαβάστε σας παρακαλώ τις πραγματικές δραστηριότητες που κτίζουν συνάνθρωποι στον κόσμο, σε όλες τις σελίδες της έκδοσης της εφημερίδας που κρατάτε στα χέρια σας.

Συζούμε, ανεχόμαστε, υποκύπτουμε, μυθοποιούμε όλους τους κυρίαρχους της κοινωνίας και του κόσμου αν και η κυριαρχία τους στην κοινωνία βασίστηκε σε δράσεις που περιγράφονται στα διάφορα άρθρα της εφημερίδας αυτής.

Και παραμένουμε άβουλοι δέκτες αυτών, είτε

με την ελπίδα ότι και εμείς κοντά σε αυτούς θα έχουμε κάποτε ένα μερίδιο της κυριαρχίας, είτε από φόβο, είτε από αδιαφορία.

Τότε λοιπόν ας αναρωτηθούμε και πάλι.

Είμαστε πολιτισμένοι;

Εάν απαντήσουμε στον εαυτό μας ναι είμαστε, είναι αρκετό για να στήσουμε τον πολιτισμό μας τουλάχιστον στο κοινωνικό μας περιβάλλον.

Οι πολιτισμένοι επιβάλλεται να αποκαταστήσουν τη θέση τους στην κοινωνία.

Είναι πολλοί και απλοί άνθρωποι οι πολιτισμένοι και για τον λόγο αυτό είναι η μεγαλύτερη κοινωνική δύναμη.

Μπορούν αν θέλουν να επιβάλλουν τις αξίες του πολιτισμού πέρα από τους κομματικούς μηχανισμούς, γιατί ο πολιτισμός πρέπει να κυριαρχεί σε όλα τα κόμματα.

Μπορούν με απλούς τρόπους να παρεμβαίνουν.

Να δημοσιεύουν ομάδες ανθρώπων ό,τι κακό γίνεται και να διεκδικούν αποκατάσταση.

Να απαιτούν δημόσια την αλλαγή μεροληπτικών και άδικων νόμων.

Να τροποποιούν ή να συμπληρώνουν τους Συνταγματικούς νόμους όπου χρειάζεται, όλοι μαζί.

Η ενεργοποίηση των απλών πολιτισμένων ανθρώπων έχει γίνει αναγκαία.

Το κακό έχει κυριαρχήσει.

ΣΥΓΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΟΝΕΙΡΟ

Εθελοντικά πρέπει να υπηρετείται μία αποστολή, για την τμηματική ανακαίνιση του κοινωνικού οικοδομήματος, το οποίο δομήθηκε εδώ και χιλιάδες χρόνια, όχι με ένα προγραμματισμό, αλλά με μία ιδεολογία, αυτή της Δημοκρατίας, η οποία δεν είναι κανένα σύστημα, είναι όμως ένας τρόπος συμπεριφοράς.

Έτσι το κοινωνικό οικοδόμημα κτίστηκε με χιλιάδες παρεμβάσεις τεκτόνων, αρχιτεκτόνων, μαστόρων, εργολάβων και εργατών, με την δική του τεχνική και ατεχνία ο καθένας.

Τμήματα του οικοδομήματος, ωραία ή άσχημα, πρέπει τώρα όσο το οικοδόμημα κτίζεται, να διαπιστώσουμε εάν κτίζεται σωστά και είναι λειτουργικό και χρήσιμο και επί μέρους και συνολικά.

Όποιους ευχαριστεί και ωφελεί το οικοδόμημα, δεν συμμετέχουν σε μία ανακαίνιση ή τροποποίησή του.

Όποιοι αισθάνονται άβολα, συμφωνούν στην ανακαίνιση.

Όποιοι καταπιέζονται μέσα στο οικοδόμημα και δεν ζουν ανθρώπινα, πρέπει να βρουν το χώρο ή να τον φτιάξουν για να ζουν ανθρώπινα.

Για όλους υπάρχει χώρος, αν υπάρξει κατανόηση.

Το οικοδόμημα της Δημοκρατίας δεν είχε ποτέ σχέδιο: Αυτοσχεδιάστηκε. Αυτό θα γίνει και τώρα.

Από τους καταπιεσμένους και τους αβόλευτους, για να έχουν και αυτοί χώρους μιας καλής επιβίωσης.

Η ηθική της οικογενειοκρατίας

Η οικογενειοκρατία συνήθως υπάρχει παντού. Στη τέχνη, στο εμπόριο, στην επιστήμη, στην εργασία, στο κεφάλαιο και στην πολιτική.

Αυτό ακριβώς επικαλούνται οι πολιτικοί και δημιουργούν οικογενειακές δυναστείες, τις οποίες διαιωνίζουν και υπηρετούν, σύμφωνα με αυτά στα οποία τους μύησε η οικογένεια.

Η σύγκριση αυτή όχι μόνο δεν είναι αληθινή, αλλά και υποκρύπτει ασέβεια και λαθροχειρία.

Ο τεχνίτης, ο έμπορος, ο επιχειρηματίας κλπ. μαθαίνουν το παιδί τους, το οποίο εργάζεται στο επάγγελμα του γονέα και αναλαμβάνει όταν έχει μάθει τη δουλειά του, επιφορτισμένο

με όλα τα βάρη που έχει η επιχείρηση.

Ο γιος πολιτικού, έχει υποχρέωση να γνωρίζει και αυτός τη δουλειά του πριν αναλάβει να εκπροσωπεί την κοινωνία.

Πρέπει να γνωρίζει, εργαζόμενος μέσα στην κοινωνία, πως λειτουργεί κάθε τομέας στην κοινωνία, να βιώσει την καθημερινότητα της κοινωνίας και με τις εμπειρίες του μαζί με την οικογενειακή πείρα να έχει αποκτήσει την

εμπειρία να την εκπροσωπήσει, έχοντας την ικανότητα πλέον με την πολιτική παρουσία του να αναδεικνύει την καθημερινότητα και να εκφράζει για κάθε θέμα τις επιθυμίες και τις από-

**Οι γόνιοι των οικογενειών
εκλέγονται με
Προπαγάνδα και ΟΧΙ με
δημοκρατικές διαδικασίες**

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΗΓΕΙΤΑΙ

Κάθε άνθρωπος, κάθε κοινωνία είναι δημιουργικοί. Όταν αυτό το χαρακτηριστικό το φροντίζεις, το καλλιεργείς έτσι ώστε να αποκτήσει και οικονομική αξία, αυτό είναι δημιουργική οικονομία.

Η δημιουργική οικονομία περικλείει μια σειρά από κλάδους, από τις τέχνες, την εκδοτική δραστηριότητα και την πολιτιστική κληρονομιά, μέχρι τη μουσική, τις νέες τεχνολογίες, την αρχιτεκτονική, το ντιζάιν και τη διαφήμιση. «Στην ουσία αναφέρεται σε κάθε προϊόν ή υπηρεσία στην παραγωγή των οποίων έχει θέση η φαντασία» λέει ο Βρετανός ειδικός στη δημιουργική επιχειρηματικότητα και σύμβουλος επιτροπών του ΟΗΕ για τη Δημιουργική Οικονομία κ. Αντριου Σινιόρ.

«Η κρίση όχι μόνο αποτελεί ευκαιρία για την ανάπτυξη της δημιουργικής οικονομίας, αλλά είναι

το κατεξοχήν περιβάλλον που αυτή ευδοκimei.

Όπως λέει ο κ. Σινιόρ, ένας από τους λόγους που κάποιες χώρες μένουν πίσω στην ανάπτυξη της δημιουργικής οικονομίας είναι η δυσκολία της σύνδεσης των προϊόντων πολιτισμού με την αγορά. «Ο πολιτισμός δεν είναι εμπόρευμα» θα πουν πολλοί και στην Ελλάδα. Σκεφτόμαστε συχνά τους καλλιτέχνες να πεινούν σε υπόγεια. Όμως και αυτοί αναζητούν κοινό και το κοινό τους είναι η αγορά. Πρέπει να βλέπουμε τον καλλιτέχνη, το προϊόν της δημιουργίας του και την αγορά ως ένα σκαμπό με τρία πόδια που χρειάζονται εξίσου για να ισορροπήσει.

Οι καλλιτέχνες είχαν πάντοτε χορηγούς, δεν πρόκειται για νέα ιδέα.

Όμως πρέπει, να τη δούμε σε νέο πλαίσιο.

Ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της δημιουργικής οικονομίας είναι η προστασία των αγαθών με νόμους περί πνευματικής ιδιοκτησίας. «Στην Ελλάδα με την αδιαμφισβήτητη πολιτιστική κληρονομιά και τη σημαντική καλλιτεχνική παραγωγή, το στοιχείο είναι να τα μεταφράσεις σε εμπορική αξία».

Τα οφέλη θα είναι πολύπλευρα. Οι δημιουργικές επιχειρήσεις για παράδειγμα τείνουν να είναι πιο «πράσινες» και κοινωνικά υπεύθυνες.

«Η δημιουργική οικονομία δεν βασίζεται στα παραδοσιακά μοντέλα επιχειρηματικότητας. Ναι μεν βρίσκεται στην αγορά, αλλά είναι καινοτόμος ακόμα και στο είδος του επιχειρείν».

ΑΝΤΡΙΟΥ ΣΙΝΙΟΡ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

γράφει η **ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΠΥΡΙΔΟΠΟΥΛΟΥ***

Η έννοια της δημιουργικότητας και η σχέση της με τον πολιτισμό, έχουν αποτελέσει αντικείμενα συζητήσεων για τον ρόλο που καταλαμβάνουν στην προώθηση της ανάπτυξης, τόσο σε τοπικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο.

Η δημιουργικότητα σχετίζεται με τις τέχνες και τον πολιτισμό και υποστηρίζεται ότι μπορεί να επιφέρει πολλαπλά οφέλη για μια περιοχή τόσο σε οικονομικό, όσο και σε κοινωνικό επίπεδο. Ο πολιτισμός μπορεί να λειτουργήσει συνεργατικά για την ανάπλαση και αναζωογόνηση υποβαθμισμένων περιοχών, καθώς και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής.

Σημαντική είναι και η οικονομική συνεισφορά των πολιτιστικών και

δημιουργικών επιχειρήσεων στην εθνική οικονομία και εν γένει στην αναπτυξιακή πορεία των πόλεων. Γενικά, επισημαίνεται ότι, η ικανότητα των ανθρώπων για δημιουργία και καινοτομία, επιφέρει ένα αίσθημα ικανοποίησης.

Ειδικά, η δημιουργική πόλη αποτελεί μία νέα προσέγγιση η οποία βασίζεται στο ατομικό ταλέντο και τη δημιουργικότητα, στον πολιτιστικό σχεδιασμό, αξιοποιώντας τους πολιτιστικούς πόρους, καθώς και στη «δημιουργική βιομηχανία», όπου εντάσσονται τα επαγγέλματα που περιλαμβάνουν τη φωτογραφία, τη διαφήμιση, την αρχιτεκτονική, το σχέδιο (design), τις εκδόσεις, τη μόδα, το σχεδιασμό, τα ΜΜΕ, τους καλλιτέχνες, σχεδιαστές, σκηνοθέτες, συγγραφείς κλπ.

Κατά τον Landry (2008) στους πολιτιστικούς πόρους εντάσσονται:

Α. Η δημιουργικότητα και εφευρετικότητα των κατοίκων

Β. Η ιστορική, αρχαιολογική, καλλιτεχνική και ανθρωπολογική κληρονομιά, τοπικές διάλεκτοι και ιδιωτισμοί

Γ. Οι διαφορετικές κουλτούρες των διάφορων μειονοτήτων ή πληθυσμιακών ομάδων που κατοικούν στην πόλη

Δ. Το κτισμένο περιβάλλον μιας πόλης, η αρχιτεκτονική της κληρονομιά, τα αστικά τοπία και ορόσημα, η ελκυστικότητα και αναγνωσιμότητα των δημόσιων χώρων, η παροχή και ποιότητα Υπηρεσιών όπως το εμπόριο, η διασκέδαση και γενικότερα οι δραστηριότητες ελεύθερου χρόνου και πολιτιστι-

κού ενδιαφέροντος.

Ο πολιτισμός θεωρείται ότι διαιρείται όλες τις δράσεις και λειτουργίες της πόλης. Γενικά, υποστηρίζεται ότι ο πολιτισμός μετατρέπεται σε βασικό αστικό πόρο, αντικαθιστώντας τους πρωτογενείς πόρους, τη βιομηχανία, τη θέση ή τη γεωγραφική χωροθέτηση.

Γενικά, είναι επιστημονικά παραδεκτό ότι οι πόλεις που περιλαμβάνουν δημιουργικές - πολιτιστικές βιομηχανίες αναπτύσσονται οικονομικά και παρουσιάζουν υψηλά επίπεδα απασχόλησης, δηλαδή έχουν ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε τοπικό αλλά και περιφερειακό επίπεδο.

* Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΠΥΡΙΔΟΠΟΥΛΟΥ είναι Προπτυχιακή Φοιτήτρια. Σχολή Μηχανικών Χωροταξίας και Ανάπτυξης. Πολυτεχνική Σχολή, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

Η ηθική της οικογενειοκρατίας

φεις της κοινωνίας και μόνο με την μύηση του στην κοινωνία θα μπορεί συνειδητά να γίνει η έκφρασή της.

Η πολιτική δεν μαθαίνεται, δεν διδάσκεται, κυρίως είναι μύηση και έκφραση.

Έτσι οι εγκάθετοι γόννοι δεν μπορούν να αντιληφθούν την κοινωνική λειτουργία της καθημερινότητας.

Σπουδάζουν σε σημαντικά Πανεπιστήμια πως πρέπει να διαχειριστούν τους πολίτες και την κοινωνία, επιβάλλοντας σε αυτούς τους τρόπους που διδάχθηκαν.

Έτσι εγκαθίσταται μέσα τους το αίσθημα της επιβολής τους στην κοινωνία με προκάτ διαδικασίες.

Δεν λαμβάνουν υπ' όψιν ότι δεν είναι τεχνίτες, τσαγκάρηδες που επαναλαμβάνουν την τέχνη τους για να φτιάξουν παπούτσια.

Οι λαοί μεταλλάσσονται, είναι διαφορετικοί, τα προβλήματά τους είναι διαχρονικά διαφορετικά και δεν είναι τα ίδια σε όλες τις κοινωνίες. Για τους λόγους αυτούς δεν αρκούν τα στερεότυπα μαθήματα οποιουδήποτε Πανεπιστημίου.

Ο κάθε εγκάθετος γόννος ζει στο δικό του γνωστικό κόσμο με τον οποίο θέλει να επιβληθεί, ξένος από τα ουσιαστικά προβλήματα, με λύσεις και προτάσεις που του προσφέρουν άλλοι.

Και κάπως έτσι αρχίζει η εξάρτηση και του ίδιου και της κοινωνίας που εκπροσωπεί.

Τότε οι σύμβουλοι πάτρωνές του, μπορεί να τον

οδηγήσουν σε κάποιες επιτυχίες για μέρος της κοινωνίας ή αποτυχίες για ένα άλλο μέρος.

Σε κάθε περίπτωση δε θα λειτουργεί το δίκαιο για όλους. Αλλά για τις αποτυχίες, δε θα πληρώσει ποτέ, όπως του επιχειρηματία ο γιος, απλά θα εναλλαχθεί στην εξουσία με κάποιους άλλους, συνήθως ομοίους του.

Δεν νομιμοποιούνται οι πολιτικοί να δικαιώνουν τις οικογένειές τους, στην πολιτική και δεν δικαιούνται να δικαιολογούν την απεχθή αυτή τους πράξη, με την οικογενειακή διαιώνιση της τέχνης του γεωργού, του βοσκού, του βιοτέχνη, του τεχνίτη, του εμπόρου, του επιχειρηματία.

ΔΗΜ. ΗΛΙΑΚΗΣ

ΠΕΡΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Τα βασικά ερωτήματα για μια κοινωνία είναι:

- Τι γίνεται κατά της φτώχειας;
- Τι γίνεται κατά της ανεργίας;
- Τι γίνεται κατά της ανισότητας;

Η μείωση και η εξάλειψη της φτώχειας, της ανισότητας και της ανεργίας με τη βοήθεια της οικονομικής ανάπτυξης είναι η ολοκληρωμένη και πραγματική Ανάπτυξη.

Δεν νοείται σε ένα Κράτος οικονομική ανάπτυξη η οποία δεν μειώνει τη φτώχεια, την ανεργία και την ανισότητα.

Η δόμηση όμως της οικονομικής ανάπτυξης δεν αρκεί από μόνη της για να εκπληρώσει τις ανθρώπινες ανάγκες αν δεν συνυπάρχουν στην κοινωνία:

- Επαρκή εκπαιδευτικά επίπεδα.
- Δημοκρατικά Δικαιώματα.
- Συμμετοχή στη Διαχείριση του Κράτους.

- Αληθινά οικονομικά και πολιτικά Ανεξάρτητο Κράτος υπό την έννοια ότι άλλες ξένες δυνάμεις οικονομικές ή Κυβερνήσεις άλλων Κρατών προκαθορίζουν τις αποφάσεις της

δικής του κυβέρνησης.

- Κράτος απελευθερωμένο από αναχρονιστικές νοοτροπίες.

Όλα τα παραπάνω δεν χρειάζονται λεφτά, χρειάζονται πίστη στο λαό και αγάπη στο κράτος και χωρίς αυτά, πως ένα κράτος θα σταθεί όρθιο για να αναπτυχθεί η κοινωνία του όταν στο σημερινό κόσμο συμβαίνει:

- Οι ΗΠΑ, ο Καναδάς, η Ιαπωνία, η Νέα Ζηλανδία και οι χώρες της Ε.Ε. αποτελούν το 15% του πληθυσμού της γης και παράγουν το 80% της αξίας της παγκόσμιας παραγωγής και οι εξαγωγές τους αντιπροσωπεύουν το 70% των συνολικά πραγματοποιούμενων εξαγωγών.

- Η ραγδαία αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού κατά 90% αφορά τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες στις οποίες η αύξηση αυτή του πληθυσμού εμποδίζει την οικονομική ανάπτυξη, αυξάνει τη φτώχεια και θέτει σε σοβαρό κίνδυνο το περιβάλλον και τους φυσικούς πόρους.

Από το 1970 ο κόσμος έχει χάσει περίπου 2.000 εκατομμύρια στρέμ-

ματα σε δάση. Οι έρημοι έχουν επεκταθεί κατά 1.200 εκατομμύρια στρέμματα.

Περίπου 6 δις εκατομμύρια τόνοι σωματίδια άνθρακα διοχετεύθηκαν στη ατμόσφαιρα έως το 1990.

Η συσσώρευση της Παγκόσμιας Οικονομίας σε χέρια λίγων διαχειριστών γίνεται με χαρακτηριστικούς νόμους ή ανοχές των Κυβερνήσεων.

Μέσα σε αυτό το παγκόσμιο περιβάλλον, η ανθρωπιά, ο πατριωτισμός και η κοινωνικότητα πρέπει να καταστούν πάγια βάση για όλες τις Κυβερνήσεις, για να επιτυγχάνονται οι τρεις παρακάτω στόχοι των οποίων η επιτυχία φέρνει την ανάπτυξη, ήτοι:

1. Να αυξάνεται η παραγωγικότητα και διαθεσιμότητα των βασικών αγαθών της ζωής όπως η τροφή, η διαμονή, η υγεία, η ασφάλεια και να διευρύνει την κατανομή των αγαθών αυτών.

2. Να προάγει τα επίπεδα της ποιότητας ζωής περιλαμβάνοντας εκτός του μεγαλύτερου εισοδήματος,

- προσφορά περισσότερης απασχόλησης,

- καλλίτερη εκπαίδευση,
- μεγαλύτερο ενδιαφέρον σε πολιτιστικές και ανθρώπινες αξίες με σκοπό όχι μόνο την παραγωγή υλικών αγαθών, αλλά και την απόκτηση μεγαλύτερης ατομικής και εθνικής αυτοεκτίμησης.

3. Να επεκτείνει το εύρος των οικονομικών και κοινωνικών ευκαιριών που είναι διαθέσιμες στα άτομα και στα κράτη.

Οι πολίτες αναγνωρίζοντας τις παραπάνω αρχές στις οποίες βασίζεται η ανάπτυξη τους, αντιλαμβάνονται ότι η ανάπτυξη εξαρτάται από τη συμπεριφορά μεταξύ τους και προς τους διοικούντες αυτούς, επίσης θα πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι η ανάπτυξη της κοινωνίας δεν δίνεται αλλά κερδίζεται με συμμετοχή των ίδιων των πολιτών καθημερινά στα κοινωνικά δρώμενα, τα οποία αν δεν υπάρχουν, τα δημιουργούν.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΗΛΙΑΚΗΣ

ΣΤΟΧΟΣ: Η ΠΑΝΤΟΤΙΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΟΤΑΓΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Οι δανειστές θέλουν να έχουν εξυγιάνει με έναν θανατηφόρο τρόπο την οικονομία μας – με την έννοια ότι έχει ισοσκελισθεί εν μέρει τόσο ο προϋπολογισμός, όσο και το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών μας, οπότε έχουν σχεδόν μηδενισθεί οι ανάγκες νέου δανεισμού του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα μας.

Ο δανεισμός του κράτους μας από τους «Δανειστές» ωφελεί μόνο τους ίδιους, αφού έτσι εξυπηρετούνται οι υποχρεώσεις μας απέναντί τους - με μία συνεχή παράταση των υφιστάμενων δανείων, ενώ η Ελλάδα πληρώνει μόνη της, τους τόκους (πρωτογενή πλεονάσματα).

Αναφερθήκαμε τώρα σε μία «θανατηφόρο εξυγιάνση» επειδή ναι μεν έχουν επιτευχθεί τα παραπάνω, αλλά η οικονομία μας έχει εντελώς καταρρεύσει - χωρίς καμία δυνατότητα επανάκαμψης, με δικά της μέσα.

Δεν είναι φυσικά υπεύθυνοι μόνο οι δανειστές μας, για το κατάντημα της οικονομίας μας. Πριν από όλα είναι υπεύθυνοι όλες οι κυβερνήσεις μας, κυρίως αυτές της εποχής των μνημονίων, για έναν απλούστατο λόγο: επειδή κάθε φορά που απαιτούσαν οι δανειστές τη λήψη 1 € μέτρου μείωσης των δαπανών, συν 1 € μέτρου αύξησης των φόρων, συν 1 € μέτρου ιδιωτικοποιήσεων και συν 1 € μέτρου μεταρρύθμισης της κρατικοδίατης οικονομίας μας, αυτές

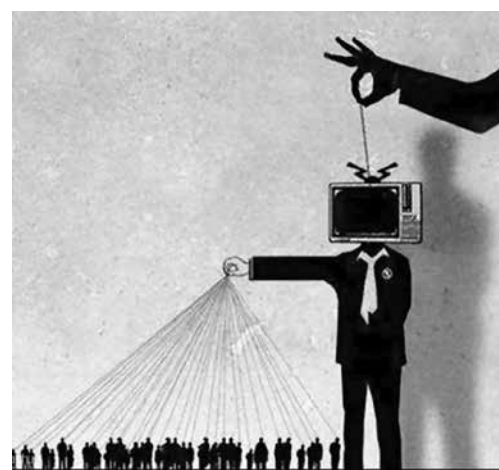
επέλεξαν μόνο τα δύο πρώτα, αδιαφορώντας εντελώς για τα τελευταία.

Το αποτέλεσμα ήταν βέβαια να μας επιβάλονται 2€ μέτρα μείωσης των δαπανών και 2€ αύξησης των φόρων, για να αντισταθμιστούν τα υπόλοιπα - κάτι που κατέστρεψε εντελώς την οικονομία μας, αφού επρόκειτο για επιβαρύνσεις «βιβλικού επιπέδου», μοναδικές στην παγκόσμια ιστορία και σχεδόν τριπλάσιες από αυτές που επιβλήθηκαν στην Πορτογαλία.

Γιατί το έκαναν οι κυβερνήσεις μας; Για να μη χάσουν εκείνους τους εκλογείς τους που συνηθίζουν να συντηρούν, στα πλαίσια του πελατειακού κράτους που απομυζεί τη χώρα μας τις τελευταίες δεκαετίες - για να διατηρήσουν δηλαδή την καρέκλα τους και να συνεχίσουν να νέμονται την εξουσία, αδιαφορώντας για όλους τους υπόλοιπους Έλληνες.

Φταίει μόνο αυτές; Ασφαλώς όχι, αφού υπεύθυνοι είναι επίσης οι συγκεκριμένοι «πελάτες» και εκλογείς τους - που είναι η μειοψηφία στο λαό που το εκλογικό σύστημα την κάνει πλειοψηφία στη Βουλή των Ελλήνων, επειδή κυβέρνησαν μετά το 2009 σχεδόν όλες οι πολιτικές παρατάξεις, εκάστη εκ των οποίων φρόντισε όσο καλύτερα μπορούσε τον «κομματικό της στρατό», εις βάρος όλων των υπολοίπων.

Με τον τρόπο αυτό η ελληνική οικονομία συ-

νέχισε να υποφέρει, αφού

δεν διορθώθηκε απολύτως καμία από τις δυσλειτουργίες της, παρά το ότι πέρασαν ήδη οκτώ οδυνηρά χρόνια – όπως η γραφειοκρατία, η διαφθορά, η διαπλοκή, η φοροδιαφυγή, οι ελλειμματικοί θεσμοί, το ασταθές φορολογικό πλαίσιο, ο κρατισμός, η εχθρότητα στην επιχειρηματικότητα κοκ. Σήμερα δε, παρά το ότι η Ελλάδα έχει βυθιστεί πλέον σε κώμα, συνεχίζει να μην αλλάζει τίποτα – οπότε λογικά θεωρείται ως «χαμένη υπόθεση».

Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ

Με την έννοια «οικονομικός πατριωτισμός», ο οποίος δεν έχει σχέση με τον «οικονομικό εθνικισμό» εννοούμε εκείνη τη συντονισμένη, συνειδητή συμπεριφορά των καταναλωτών και των επιχειρήσεων, όσον αφορά την αγορά προϊόντων και υπηρεσιών που παράγονται στη χώρα τους.

Στην περίπτωση της Ελλάδας, το να αγοράζουν ελληνικά προϊόντα, καθώς επίσης από ελληνικές επιχειρήσεις, με στόχο να προστατεύουν την εγχώρια αγορά από τον ξένο ανταγωνισμό - γνωρίζοντας πως έτσι αυξάνεται το ΑΕΠ της χώρας τους, μειώνεται ο εξωτερικός δανεισμός της, δημιουργούνται θέσεις εργασίας, τονώνεται η ανταγωνιστικότητα της κοκ.

Για παράδειγμα, πολλές επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου τροφίμων προσπάθησαν να εγκατασταθούν στη Γερμανία, μεταξύ των οποίων σημαντικότερη ήταν η αμερικανική Wal-Mart.

Εν τούτοις δεν τα κατάφεραν και έκλεισαν τελικά, όχι επειδή τις εμπόδισε το γερμανικό κράτος, αλλά λόγω του ότι τις «σαμποτάρισαν» οι καταναλωτές - με την έννοια πως τις απέφυγαν, προτιμώντας συνειδητά να αγοράζουν από τις δικές τους αλυσίδες Σούπερ Μάρκετ, οι οποίες φυσικά δεν εκμεταλλεύονταν τη στάση αυτή των πελατών τους, προσπαθώντας να πουλούν ακόμη πιο φθηνά τα προϊόντα τους.

Αντίθετα, κρίνοντας από τις στατιστικές, οι ξένες αλυσίδες Σούπερ Μάρκετ στην Ελλάδα, όπως η γερμανική LIDL και η βέλγο-ολλανδική AB Βασιλόπουλος, αυξάνουν συνεχώς τα μερίδια αγοράς τους.

Τέλος, κάτι ανάλογο ισχύει και για τα τοπικά προϊόντα, όπου η προτίμησή τους από τους τοπικούς καταναλωτές στηρίζει τις τοπικές κοινωνίες - οπότε τις θέσεις εργασίας σε αυτές, την παραγωγική τους ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή κοκ.

Ο ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ

Μία άλλη έκφανση τώρα του «οικονομικού πατριωτισμού» είναι ο «χρηματοπιστωτικός πατριωτισμός» - δηλαδή, η τοποθέτηση επωφελών για την κοινωνία όρων, όσον αφορά την εξαγορά των εγχώριων επιχειρήσεων από τις ξένες, όπως στην περίπτωση της Γαλλίας με τις PEPSICO και DANONE, καθώς επίσης με τις GDF-SUEZ.

Ακόμη χειρότερα ορισμένοι Πολίτες, κυβερνήσεις επίσης, τάσσονται παραδόξως εναντίον κάποιων Ελλήνων επιχειρηματιών, δυσκολεύοντας συχνά τις ενέργειές τους, μία συμπεριφορά που είναι αντίθετη, με αυτά που συμβαίνουν σε άλλες χώρες.

Ευχόμαστε και ελπίζουμε βέβαια να αλλάξει η εικόνα της καταστροφής - κάτι που θα συμβεί μόνο εάν συνεργασθούν όλοι μαζί οι παραπάνω, αφού κανένας δεν είναι σε θέση από μόνος του να επιτύχει έναν τέτοιο άθλο.

ΠΟΣΟ ΚΡΑΤΟΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ;

Ποιο ρόλο πρέπει να έχει ένα κράτος στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας; Πόσο πρέπει να επεμβαίνει στις αγορές; Πότε πρέπει να αφήνει την οικονομική δραστηριότητα να αυτορρυθμίζεται, και τι μπορεί να κάνει για να πυροδοτήσει την ανάπτυξη;

Το Ισραήλ έχει επιτύχει ένα πολυσυζητημένο θαύμα στο πεδίο της ανάπτυξης κυρίως μικρών ή μεσαίων επιχειρήσεων τεχνολογίας, αλλά και στην προσέλκυση επενδύσεων από πολυεθνικές επιχειρήσεις στον ίδιο τομέα.

Επομένως, όταν ο θεσμικός υπεύθυνος για το θαύμα αυτό βρέθηκε στην Αθήνα στις 6 Μαΐου, προσκεκλημένος της Ένωσης Ελληνικών Εταιριών Επιχειρηματικών Κεφαλαίων (ΗVCA) και της Πρεσβείας του Ισραήλ, το ενδιαφέρον ήταν μεγάλο.

Ο σημερινός Επικεφαλής Επιστήμονας του Ισραήλ, διανύει το πέμπτο έτος του σε αυτή τη θέση, και είδε πέντε διαφορετικούς υπουργούς Οικονομίας από διαφορετικά κόμματα να περνούν και να μην επεμβαίνουν με κανέναν τρόπο στο έργο του.

Ο κ. Χασόν άρχισε την ομιλία του ισχυριζόμενος ότι το «Γραφείο του Επικεφαλής Επιστήμονα» (Office of the Chief Scientist) είναι «μια μηχανή όπου κάποιος εισάγει ένα δολάριο και εκείνη επιστρέφει τέσσερα ή πέντε». Ο αριθμός, όπως εξήγησε, προέκυψε έπειτα από εσωτερικούς υπολογισμούς του OCS για την συνεισφορά του στην οικονομία της χώρας. Ωστόσο, τα χρήματα που διαχειρίζεται είναι πολλά περισσότερα από ένα δολάριο. 500 εκατομμύρια δολάρια από τον ετήσιο προϋπολογισμό του Ισραήλ καταλήγουν στο OCS.

Το γραφείο λειτουργεί από το 1965, ενώ από τη δεκαετία του '90 κι έπειτα οι αρμοδιότητές του αυξάνονται και έχει ως στόχο τόσο να πραγματοποιεί επενδύσεις υψηλού ρίσκου, όσο και να ρυθμίζει τη συνεργασία μεταξύ ιδιωτικού και δημοσίου τομέα.

Είπε ότι η μεγαλύτερη πρόκληση για το Γραφείο είναι πλέον να μειώσει τον χρόνο από την κατάθεση μιας πρότασης ως την έγκριση της χρηματοδότησής της - από τους τρεις μήνες που είναι τώρα, ώστε να μην χάνονται οι επιχειρηματικές ευκαιρίες. Μάλιστα, σημείωσε ότι αποφεύγουν να κάνουν οποιονδήποτε μακρόπνοο σχεδιασμό άνω των 18 μηνών για τις επενδύσεις τους, καθώς συνήθως τα δεδομένα της αγοράς μέσα σ' αυτό το διάστημα ανατρέπονται.

Η μεγαλύτερη πρόκληση σήμερα για τον κ. Χασόν είναι να μειώσει τον χρόνο από την κατάθεση μιας πρότασης ως την έγκριση της χρηματοδότησής της, περισσότερο κι από τους τρεις μήνες που είναι τώρα, ώστε να μην χάνονται οι επιχειρηματικές ευκαιρίες.

Ο κ. Χασόν υποστήριξε ότι το κράτος θα πρέπει να παίρνει «επάνω του» τις καινοτόμες επενδύσεις υψηλού ρίσκου - αλλά και υψηλής απόδοσης-, ή να παρέχει σημαντικές φοροελαφρύνσεις σε όσους το κάνουν. Αυτή η στρατηγική κατά τη γνώμη του είναι προτιμότερη από το να επενδύει τα χρήματα των φορολογούμενων σε «ασφαλείς» δράσεις όπου θα επένδυαν, ούτως ή άλλως, ιδιώτες επενδυτές.

Τι γίνονται όμως όλες αυτές οι επιχειρήσεις που χρηματοδοτούνται; Σύμφωνα με τον κ. Χασόν, το Ισραήλ δεν είχε ποτέ ως στόχο μόνο την προσέλκυση ξένων ή εγχώριων κεφαλαίων venture capital και private equity προκειμένου να χρηματοδοτήσουν μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην αρχή τους. Είχε ως στόχο να δημιουργήσει ένα ολοκληρωμένο σχήμα, το οποίο περιλαμβάνει κρατική χρηματοδότηση, κεφάλαια ξένων επενδυτών καθώς και δανεισμό από το τραπεζικό σύστημα ώστε οι καινοτόμες επιχειρήσεις να έχουν επιλογές εντός Ισραήλ όταν επιτύχουν και μεγαλώσουν.

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Το τελευταίο διάστημα γίνεται λόγος για τη σημασία των τοπικών προϊόντων και τη βαρύτητα που πρέπει να δοθεί τόσο από το κράτος όσο και από τους ίδιους τους παραγωγούς και επιχειρηματίες, αναφορικά με την ποιότητα των ιδίων των τροφίμων και της γεωργικής/ κτηνοτροφικής παραγωγής, την ανάδειξη των ιδιαίτερων γνωρισμάτων του τόπου παραγωγής αλλά και την ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών.

Τα τοπικά προϊόντα θεωρούνται από τους περισσότερους ως αυθεντικά αλλά και ως ποιοτικά με αποτέλεσμα να υπάρχει μια διαφοροποίηση προς τα πάνω στις τιμές τους.

Αυτή ακριβώς η καταναλωτική αντίληψη ανάγκασε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή των Περιφερειών να χαρακτηρίσει τα τοπικά προϊόντα ως πιθανό ατού οικονομικής ανάπτυξης των περιφερειών.

Παράλληλα, παγκοσμίως έχει επικρατήσει η τάση των καταναλωτών να ενδιαφέρονται όλο και περισσότερο για τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των

τροφίμων αλλά και για την προέλευσή τους καθώς επίσης και τον τρόπο παραγωγής αυτών. Αυτό το καταναλωτικό ενδιαφέρον γίνεται σαφέστατα για λόγους υγείας και ασφάλειας καθώς τα τελευταία χρόνια γινόμαστε μάρτυρες όλο και περισσότερων παραδειγμάτων με τροφές ακατάλληλες για κατανάλωση. Η Ελλάδα ως χώρα δε μπορεί να ανταγωνιστεί χώρες με χαμηλό κόστος εργασίας, όπως είναι η Κίνα, η Ινδία, η Τουρκία, όπως επίσης δε μπορεί να ανταγωνιστεί χώρες οι οποίες με τη μαζική βιομηχανία και τα τεχνολογικά επιτεύγματα επιτυγχάνουν οικονομίες κλίμακας, όπως οι ΗΠΑ, η Γερμανία. Συνεπώς, στόχος της χώρας μας θα πρέπει να είναι η ανάδειξη της διαφορετικότητας και της μοναδικότητας της τοπικής κουλτούρας και παράδοσης, αλλά και η ανάδειξη των μοναδικών ποιοτικών χαρακτηριστικών των ελληνικών τοπικών προϊόντων. Με αυτό τον τρόπο θα μπορέσουν οι ελληνικές επιχειρήσεις τοπικών προϊόντων να ανταγωνιστούν στην παγκόσμια αγορά.

ΠΩΣ ΠΑΡΑΓΕΤΑΙ ΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑ - ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Εμπόριο χρημάτων

Το τραπεζικό σύστημα παράγει πολλαπλάσιο χρήμα με την μορφή δανείων από τα χρήματα που κατατίθενται πρωτογενώς σ' αυτό. Πώς;

Ας υποθέσουμε ότι κάποιος καταθέτει στην Τράπεζα 1000 €. Η τράπεζα κρατώντας ένα ελάχιστο απόθεμα που επιβάλλεται από τους κανονισμούς λειτουργίας του Τραπεζικού Συστήματος (πχ 10%) δανείζει τα 900 € απ' αυτά σε κάποιο δανειολήπτη πιστώνοντας τα στον λογαριασμό του.

Τι θα τα κάνει ο δανειολήπτης; Θα πληρώσει με αυτά προμηθευτές τους που θα τα καταθέσουν πάλι στην τράπεζα. Άρα η Τράπεζα θάχει άλλα 900 € για να δανείσει εκ νέου.

Θα δανείσει απ' αυτά τα 900-10%=810€ κοκ

Το συνολικό ποσό που θα δανείσει από τα αρχικά 1000€ θα είναι $1000 * 0.9 = 9000€$! Δηλ. θα παράξει 8000€ παραπάνω από τα 1000 € που της κατατέθηκαν σε χαρτονόμισμα.

Όταν λέμε ότι τα χρήματα επανακατατίθενται στην Τράπεζα εννοούμε στο Τραπεζικό σύστημα.

Είναι επικίνδυνο αυτό; Όχι αν οι χρεώστες - αποδέκτες των δανείων είναι (αρκετά) αξιόπιστοι και εξυπηρετούν τα δάνειά τους. Αν αυτό ισχύει η Τράπεζα μπορεί να δανείζει και πέραν της καταθετικής της βάσης, δανειζόμενη πέραν αυτής από άλλες Τράπεζες.

Για τους παραπάνω λόγους το τυπωμένο αρχικά νόμισμα παράγει πολύ μεγαλύτερη νομισματική κυκλοφορία

Πέραν όμως του Τραπεζικού συστήματος επι-

πλέον νομισματική κυκλοφορία δημιουργούν και οι εμπορικές πιστώσεις. Όταν ο προμηθευτής δίνει πίστωση 2 μηνών στον πελάτη του, αυτόματα δημιουργεί το ισοδύναμο ενός παράλληλου νομίσματος.

Τώρα αν ο προμηθευτής λάβει έναντι του χρέους μια μεταχρονολογημένη επιταγή ή ένα οποιοδήποτε οπισθογραφησιμο χρεόγραφο αυτό είναι κανονικό παράλληλο νόμισμα γιατί μπορεί να το χρησιμοποιήσει για να πληρώσει δικές του υποχρεώσεις.

Το συμπέρασμα είναι ότι δεν χρειάζονται ειδικά παράλληλα νομίσματα. Το επίσημο νόμισμα είναι φθηνότερο και πολύ αποτελεσματικότερη λύση και μπορεί να καλύψει πλήρως τις ανάγκες συ-

ναλλαγών. Με μία προϋπόθεση. Οι δανειολήπτες έχουν αρκετή παραγωγική ικανότητα ή αρκετή περιουσία για να καλύψουν τις υποχρεώσεις τους.

Στην πραγματικότητα η νομισματική κυκλοφορία αυξάνει όσο απαιτείται για να ανταποκρίνεται στις αυξημένες ανάγκες συναλλαγών λόγω της ανάπτυξης της οικονομίας

Η φιλοσοφία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τραπεζής -κυρίως λόγω της κυρίαρχης Γερμανικής επιρροής- είναι ακριβώς αυτή δηλ. η διατήρηση της σταθερότητας της αγοραστικής δύναμης του νομίσματος σε αντιδιαστολή με την Αμερικανική FED που έχει ως προτεραιότητα την «υποστήριξη της ανάπτυξης» και μετά την νομισματική σταθερότητα.

Που είναι το πρόβλημα; Μα βέβαια τα κρατικά χρέη. Στην πράξη τα κράτη δεν πληρώνουν τα χρέη τους, τα ανακυκλώνουν και τα αυξάνουν: Αντί να αποπληρώσουν τα χρέη τους εκδίδουν νέα ομόλογα για να πληρώσουν τα λήγοντα (επιβαρύνονται μόνο με τους τόκους

Η βασική αιτία του πληθωρισμού είναι τα συνεχώς αυξανόμενα κρατικά «αέναα» χρέη. Το θέμα είναι ότι αυτά τα πρόσθετα νομίσματα (π.χ. ομόλογα κρατών) ξοδεύονται από το κράτος και δημιουργούν συνήθως πληθωρισμό. Πέραν της αυθαιρέσις κατανομής τους σε μη παραγωγικές δραστηριότητες, ανισοκατανέμονται και από το ότι οι πρώτοι παραλήπτες ευνοούνται λόγω πληθωρισμού απέναντι στους επόμενους που τα λαμβάνουν πληθωρισμένα.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ «ΦΟΥΣΚΑ» ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

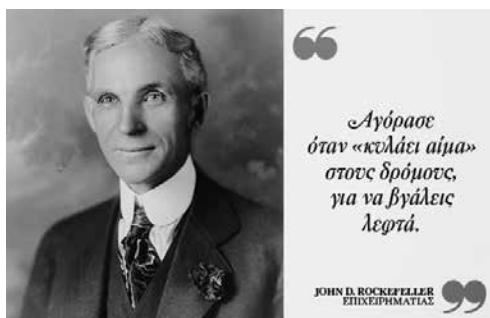
Στο... τρομακτικό επίπεδο του 1 τετράκις εκατομμυρίων ευρώ ανέρχεται η ονομαστική αξία του συνόλου της παγκόσμιας αγοράς παραγωγών, σύμφωνα με όσα αναφέρει το περιοδικό «Time»

Αρκεί μία σύγκριση με το παγκόσμιο ΑΕΠ, το οποίο διαμορφώνεται περί τα 69,97 τρισ. δολάρια. Με άλλα λόγια, η αγορά παραγωγών είναι κατά 14 φορές μεγαλύτερη από την παγκόσμια οικονομική παραγωγή!!!

Διάλεξε κάτι που έχει αξία, πόνταρε στη μελλοντική αξία κάποιου «πράγματος», κάνε και ένα συμβόλαιο και ορίστε, έχεις ένα «πράγματο».

Τα παράγωγα είναι χρηματοοικονομικά προϊόντα των οποίων η αξία καθορίζεται βάσει της «συμπεριφοράς» ενός άλλου στοιχείου, το οποίο μπορεί να είναι από πετρέλαιο, τα επιτόκια μέχρι και ο ίδιος ο καιρός. Τα ασφάλιστρα έναντι ρίσκου αθέτησης χρέους τα στεγαστικά δάνεια μειωμένης εξασφάλισης και δεκάδες άλλα σύνθετα χρηματοοικονομικά προϊόντα και υποπροϊόντα στο όνομα της κερδοσκοπίας "τζογάρουν" τρισ. δολάρια.

Επίσης, ένα παράγωγο μπορεί να χρησιμοποιη-

θεί για την αντιστάθμιση κινδύνου ή την εγγύηση ενός άλλου παραγώγου. Έτσι δημιουργείται μία αγορά που προσφέρει αναρίθμητες επιλογές και διογκώνεται, λόγω μόχλευσης, εύκολα και γρήγορα, καθιστώντας έως και αδύνατη την επιτήρησή της.

Σήμερα κανείς δεν μπορεί να εκτιμήσει με βεβαιότητα πόσα χρήματα διακινούνται στην αγορά παραγωγών και όταν τα συμβόλαια διαπραγματεύονται σε χιλιοστά του δευτερολέπτου μέσω υπολογιστών, είναι επίσης δύσκολο να προβλεφθεί το πως και το πότε θα προκληθεί ένα κραχ. Το μόνο

σίγουρο είναι ότι η αγορά μετά τη χρηματοπιστωτική κρίση του 2008 μόνο μικρότερη δεν έγινε.

Εκτιμάται, μάλιστα, ότι οι 10 μεγαλύτερες τράπεζες στον κόσμο έχουν έκθεση σε παράγωγα της τάξης των 228,7 τρισ. δολαρίων, με αποτέλεσμα σε περίπτωση ατυχήματος, καμία κυβέρνηση ή παγκόσμιος οργανισμός να μην μπορεί να ανταποκριθεί στο κάλεσμα για διάσωση.

Μετά το ξεκαθάρισμα των δύο μορφών της Χρηματιστικής και της Οικονομικής και την Καπνηλική ο Αριστοτέλης προχώρησε και στην αξιολόγησή τους: «... η Χρηματιστική έχει, όπως είπαμε, δύο μορφές. Η μία είναι η Καπνηλική και η άλλη η Οικονομική. Και η μεν δεύτερη είναι αναγκαία και αξιόπαινη, ενώ η πρώτη, η τέχνη της ανταλλακτικής, δικαίως επικρίνεται (διότι δεν ανάγεται στη φύση αλλά στις συναλλαγές των ανθρώπων

ΕΜΠΟΡΙΟ ΤΕΧΝΗΣ: Η ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΩΝ ΠΛΟΥΣΙΩΝ ΓΙΑ ΞΕΠΛΥΜΑ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

Κάποιοι από τους πιο πολύτιμους θησαυρούς τέχνης στον κόσμο βρίσκονται αποθηκευμένοι σε ένα άσχημο μέρος, ένα εξάωρο κτήριο χωρίς παράθυρα γνωστό ως το ελεύθερο λιμάνι (freeport) της Γενεύης.

Αμέτρητα έργα του Ντεγκά, του Μονέ και του Ρόθκο βρίσκονται επίσης σε αυτό το αφιλόξενο μέρος. Η συνολική αξία των έργων που φιλοξενούνται εδώ είναι αρκετά δισεκατομμύρια.

Γιατί οι πλούσιοι καταφεύγουν σε τέτοιες μεθόδους διαφύλαξης της περιουσίας τους; Μολονότι οι εκατομμυριούχοι αυξήθηκαν κατά 10 τοις εκατό παγκοσμίως πέρυσι,

η οικονομική κρίση τους έχει δημιουργήσει νέες σκοτούρες. Οι φορολογικοί παράδεισοι σε όλο τον κόσμο δέχονται αυξανόμενες πιέσεις να φανερώσουν τις ταυτότητες ανθρώπων που έχουν χρήματα 'παρκαρισμένα' στις τράπεζές τους.

Πολλά φυσικά περιουσιακά στοιχεία μεταφέρονται σε αποθήκες. Μεγάλη ζήτηση υπάρχει για πρώην στρατιωτικά καταφύγια στις Άλπεις, αλλά αποθήκες όπως αυτή της Γενεύης προσφέρουν επιπλέον ασφάλεια καθώς είναι σχεδόν αδύνατο για τις ξένες φορολογικές αρχές να αποκτήσουν πρόσβαση στις λίστες με τα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται αποθηκευμένα

εκεί.

Είναι κοινό μυστικό στους κύκλους των διεθνών εμπορών τέχνης πως ο χώρος χρησιμεύει συχνά ως όχημα ξεπλύματος χρημάτων.

Το εμπόριο τέχνης είναι ιδανικό για ξεπλύμα χρημάτων γιατί στην αγορά 'επικρατεί' εχεμύθεια, αδιαφάνεια και οι συναλλαγές συχνά γίνονται με μετρητά

Οι μεγαλύτερες ευρωπαϊκές τράπεζες δεν έχουν μείνει έξω από τον χορό, καθώς αρκετές εξ αυτών, όπως η UBS, DeutscheBank είναι από τους μεγαλύτερους χορηγούς των σημαντικότερων artfairs (παζάρια τέχνης) τα οποία προσελκύ-

ουν την παγκόσμια οικονομική ελίτ. Συχνά μάλιστα παρέχουν στους πελάτες τους ασφαλείς αποθήκες.

Είναι ηλίου φαινότατο πως ενώ οι δυσκίνητες εθνικές εποπτικές αρχές διατυμπανίζουν την επιθυμία τους να επιβάλλουν ένα καθεστώς στο οποίο οι πλούσιοι θα πληρώνουν το φορολογικό μερίδιο που τους αντιστοιχεί, οι απανταχού πολυεκατομμυριούχοι βρίσκονται πάντα αρκετά βήματα μπροστά, συχνά με την αρωγή μεγάλων τραπεζικών ιδρυμάτων. Τα έργα τέχνης είναι ένα από τα νεότερα όπλα στη φαρέτρα τους στον αγώνα κατά της φορολόγησης της τεράστιας περιουσίας τους.

ΤΑ ΠΙΟ ΕΠΙΚΕΡΔΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ

Το διεθνές οργανωμένο έγκλημα είναι μια τεράστια επιχείρηση, αξίας 2,1 τρισ. δολαρίων τον χρόνο, σύμφωνα με τη Διεύθυνση Ναρκωτικών και Εγκλήματος του ΟΗΕ (UNODC). Το ποσό αυτό ισοδυναμεί με το 3,5% του παγκόσμιου ΑΕΠ του 2009, είναι έξι φορές μεγαλύτερο από τον προϋπολογισμό για τη διεθνή αναπτυξιακή βοήθεια φέτος και αντιστοιχεί στο 7% των παγκόσμιων εξαγωγών - εμπορίου. Το εμπόριο ναρκωτικών αποτελεί την πιο επικερδή μορφή παράνομων επιχειρήσεων, αντιπροσωπεύοντας σχεδόν τα μισά έσοδα του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος. Ωστόσο, αρκετά χρήματα προκύπτουν και από άλλες «λιγότερο προβεβλημένες» επιχειρήσεις, όπως το λαθρεμπόριο φυσικών πόρων όπως η ξυλεία, το πετρέλαιο, ο χρυσός και άλλα πολύτιμα μέταλλα.

ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Το εμπόριο αρχαιοτήτων είναι μία πολιτιστική λαιλαπα, καθώς ο ετήσιος τζίρος του ανέρχεται σε αρκετά δισ. ευρώ, ενώ σε αυτό έχουν εμπλακεί μεγάλα διεθνή κυκλώματα.

Στις περισσότερες χώρες η παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών δεν έχει αποτελέσει αντικείμενο συστηματικής νομοθετικής ρύθμισης.

Οι ίδιες οι δικαστικές αρχές μάλιστα δεν διαθέτουν καν, συχνά, επαρκές εξειδικευμένο προσωπικό για τη δίωξη εγκλημάτων σχετικών με την παράνομη εμπορία αρχαιοτήτων.

Υπάρχουν κάποια επίσημα στοιχεία, αν και ασαφή, αναφορικά με την παράνομη διακίνηση αρχαιολογικών θησαυρών ανά τον κόσμο. Σύμφωνα με την Interpol, την UNESCO αλλά και το Γραφείο του ΟΗΕ για τον Έλεγχο των Ναρκωτικών και την Πρόληψη του Εγκλήματος (UNODC), τα έσοδα από το παράνομο εμπόριο αρχαιοτήτων ανέρχονται σε 6 με 8 δισ. δολάρια. Το ποσό αυτό εκτιμάται ότι είναι 40 φορές μεγαλύτερο από τα έσοδα της αντίστοιχης νόμιμης αγοράς.

Τα τελευταία χρόνια το φαινόμενο της παράνομης διακίνησης πολιτιστικών αγαθών, εστιάζεται ως επί το πλείστον σε περιοχές της Μέσης Ανατολής, όπου μαινόνται πόλεμοι και εμφύλιες συρράξεις.

Φυσικά, οι αρχαιολογικοί θησαυροί κινδυνεύουν και από φανατικούς. Οι Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν αλλά και οι τζιχαντιστές έχουν καταστρέψει μνημεία μεγάλης αρχαιολογικής σημασίας. Και φυσικά κανείς δεν είναι σε θέση να γνωρίζει κατά πόσον οι καταστροφές αυτές συνδέονται και με την αρχαιοκαπηλία.

ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ (TRAFFICKING)

Η σεξουαλική εκμετάλλευση είναι η πιο συνηθισμένη αιτία εμπορίας ανθρώπων. Το 2005 η Παγκόσμια Οργάνωση Εργασίας υπολόγισε τον αριθμό των θυμάτων σε 2,4 εκατ. ανθρώπους με ετήσια κέρδη 32 δισ. δολαρίων. Θύματα trafficking έχουν εντοπιστεί σε τουλάχιστον 137 χώρες, όπου και υφίστανται απειλές, βία ή βιασμό αν προσπαθήσουν να διαφύγουν.

Παγκοσμίως, ένα στα πέντε θύματα είναι παιδιά που συνήθως χρησιμοποιούνται για επαιτεία ή πορνογραφία.

ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΓΡΙΩΝ ΖΩΩΝ

Η εκτεταμένη φτώχεια, σε συνδυασμό με μια επικερδή παγκόσμια αγορά για προϊόντα που παράγονται από εξωτικά ζώα, έχει οδηγήσει σε μαζική λαθροθηρία της άγριας ζωής στην Αφρική και στη Νοτιοανατολική Ασία. Η μαύρη αγορά που έχει δημιουργηθεί έχει αξία 7,8 - 10 δισ. δολαρίων τον χρόνο, όπως υπολογίζει η UNODC.

ΠΛΑΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Τα παράνομα φάρμακα αντιπροσωπεύουν μια πιθανόν θανατηφόρα απειλή για τους καταναλωτές, ειδικά στην περιοχή της Νοτιοανατολικής Ασίας και της Αφρικής, με δισεκατομμύρια δόσεις πλαστών φαρμάκων να πωλούνται κάθε χρόνο.

Τα πλαστά φάρμακα εκμεταλλεύτηκαν την άνοδο του εμπορίου νόμιμων φαρμακευτικών σκευασμάτων από την Ασία σε άλλες αναπτυσσόμενες χώρες, φτάνοντας σε τζίρο 1,6 δισ. δολ.

ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Η παράνομη μετανάστευση συγκεντρώνεται σε δύο κύριες διαδρομές: Η μία είναι από τη Λατινική στη Βόρεια Αμερική και η άλλη από την Ανατολική, Βόρεια και Δυτική Αφρική στην Ευρώπη. Η UNODC υπολογίζει ότι η πρώτη διαδρομή αποφέρει 6,6 δισ. δολάρια στους εγκληματίες, ενώ η δεύτερη περίπου 150 εκατ.

Περίπου 3.000.000 άνθρωποι μεταφέρονται παράνομα από τη Λατινική Αμερική και από την Αφρική κάθε χρόνο.

ΕΜΠΟΡΙΟ ΟΠΛΩΝ

Το λαθρεμπόριο όπλων αποφέρει 300 εκατ. - 1 δισ. δολ. τον χρόνο, εξοπλίζοντας συμμορίες και εγκληματίες, σύμφωνα με τη UNODC. Είναι δύσκολο να υπολογιστούν τα θύματα αυτών των όπλων, αλλά σε κάποιες περιοχές, όπως στην Αμερική, υπάρχει ισχυρή σύνδεση ανάμεσα στον αριθμό των δολοφονιών και στη διαθεσιμότητα των όπλων.

Γύρω στα 20.000 όπλα μεταφέρονται λαθραία από τις ΗΠΑ στο Μεξικό, κάθε χρόνο, με αξία 20 εκατ. δολαρίων. Μόνο την περίοδο 2007-2008 διακινήθηκαν τουλάχιστον 40.000 καλάζνικοφ, αξίας 33 εκατ. δολαρίων, στην Ανατολική Ευρώπη.

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗ ΣΕΛ. 6

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΜΠΟΡΙΟ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗ ΣΕΛ. 9

Οδηγός κομμάτων για αρχάριους

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΛΕΝΤΕΡΙΔΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ, ΔΙΕΘΝΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΥ

Υπάρχει μια θεωρία πολιτικής επιστήμης, γνωστή στην Ελλάδα ως η θεωρία των 2 άκρων, διεθνώς γνωστή ως η θεωρία του «πετάλου». Σύμφωνα με την εν λόγω θεωρία, οι ακραίες πολιτικές ομάδες στην πραγματικότητα δεν βρίσκονται μακριά η μία από την άλλη πάνω σε κάποια οριζόντια ιδεολογική κλίμακα, αλλά αντιθέτως είναι οι – κατά τα άλλα ίδιες – άκρες ενός πολιτικού «πετάλου» οι οποίες αντικρίζονται και πλησιάζουν η μία την άλλη.

Μιας και η θεωρία των 2 άκρων δεν καλύπτει απόλυτα και δεν εξηγεί πλήρως τον κατήφορο του πολιτικού μας συστήματος, αναγκαστεί η εφαρμογή μιας άλλης θεωρίας, αυτής των «2 άκρων, 2 απολιθωμάτων και λοιπών περισσευμάτων» για να καταστεί σαφές τι ακριβώς συμβαίνει στη χώρα μας.

2 ΑΚΡΑ

Πρώτο συστατικό της θεωρίας αυτής είναι βέβαια τα 2 άκρα. Πρόκειται για ακραία κόμματα τα οποία διαπνέονται από καταστροφικές πολιτικές ιδεολογίες οι οποίες προκαλούν το μίσος, τον διχασμό και τη βία.

Εξίσου σημαντικό είναι το γεγονός πως τα άκρα απεχθάνονται τη Δημοκρατία.

Μακροπρόθεσμα, τα άκρα οραματίζονται να επιβάλουν και το δικό τους πολιτεύμα το οποίο είναι σαφώς αυταρχικό, ανελεύθερο και απολυταρχικό.

2 ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΑ

Βασικό κομμάτι της συνταγής της θεωρίας που παρουσιάζεται στο παρόν άρθρο είναι τα συστημικά κόμματα πάνω στα οποία βασίζεται όλη η διαφθορά, η ανικανότητα και η ακινησία κάθε σύγχρονου πολιτικού συστήματος. Τα κόμματα – δεινόσαυροι με τους πολιτικούς – και τους υποστηρικτές που είτε ψηφίζουν πελατειακά, είτε με την ψευδαίσθηση πολιτικής σταθερότητας και επιλογής του μικρότερου κακού.

Ο ψευτο-αστικός και δήθεν δημοκρατικός χαρακτήρας τους εύκολα ξεγυμνώνεται, καθώς λειτουργούν με δομές όπου ο ένας «τρώει» τον άλλον, η ηγεσία αναδεικνύεται είτε με «δαχτυλίδια» (κληρονομικά δηλαδή), είτε με εκλογές ενός υποψηφίου, και λοιπά φαινόμενα ιλαροτραγικά αλλά και επικίνδυνα.

Τα χαρακτηριστικά τους είναι αμέτρητα και δύσκολα μπορούν να καλυφθούν σε ένα άρθρο. Κάποιες λέξεις και φράσεις – κλειδιά που αποτελούν οδηγό αναγνώρισης τους είναι οι εξής: παλαιοκομματισμός, διαφθορά, διαπλοκή, πελατειακές σχέσεις, λάδωμα, γραφειοκρατία, υποσχέσεις, κομματικοποίηση των πάντων (φοιτητικές παρατάξεις, συνδικαλιστικές οργανώσεις, Ο.Τ.Α.), έλεγχος της δικαιοσύνης, νεποτισμός, σκάνδαλα, κουμπάροι, κηπουροί, οικογενειοκρατία, ευνοιοκρατία, μιζολιθική εποχή, ανευθυνότητα, κουρασμένα παλικάρια, επαγγελματίες πολιτικοί, ανειδίκευτοι, τραγικές φιγούρες – φετίχ, βαρόνοι, δελφίνοι και γόννοι πολιτικών τζακιών.

Μεγαλύτερος εχθρός τους ωστόσο είναι η Δημοκρατία και οι πολίτες. Τα κόμματα αυτά δεν πιστεύουν ότι έχουν δικαίωμα οι απλοί πολίτες – «πληβείοι» να αποφασίζουν για το στιδήποτε. Αντιθέτως, μόνο αυτοί και οι γόννοι τους δικαιού-

νται να το κάνουν γι' αυτό και αντιμετωπίζουν τη χώρα και τους θεσμούς της σαν να είναι το σπίτι τους, και γενικότερα οδηγώντας τους πολίτες στην εξαθλίωση και την πολιτική αποξένωση. Μια αποξένωση και αποχή η οποία εξυπηρετεί και εξασφαλίζει τη διαιώνιση της κακονομίας και της κακοδιαχείρισης της χώρας από τα απολιθώματα.

ΛΟΙΠΑ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑΤΑ

Η θεωρία καταλήγει με τα κόμματα – περισσεύματα. Αυτά είναι γνωστά και ως «λοιπά κόμματα»

Τα περισσεύματα ποικίλλουν και διαφοροποιούνται αρκετά. Κάποια ακολουθούν απαρχειωμένες και αστείες ιδεολογίες τις οποίες δεν πιστεύουν ούτε καν τα μέλη του αλλά τις ακολουθούν για να δέχονται την κρατική επιχορήγηση.

Κάποια «στήνονται εν μία νυκτί» από οικονομικά συμφέροντα. Τέλος, κάποια άλλα, είτε λειτουργούν απλά ως δεκανίκι κάποιου κόμματος.

Ως επί το πλείστον όμως, τα περισσεύματα είναι αυτό που ονομάζουμε προσωποκεντρικά κόμματα.

Στην πραγματικότητα τα κόμματα – περισσεύματα νομιμοποιούν εν τέλει το πολιτικό σύστημα με την παρουσία και τη συμμετοχή τους

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Κλείνοντας, η θεωρία των «2 άκρων, 2 απολιθωμάτων και λοιπών περισσευμάτων» εύκολα γίνεται αντιληπτή. Βάσει αυτής κάποιος μπορεί να θεωρήσουν πως δεν υπάρχει ελπίδα. Ωστόσο η θεωρία απέχει από την πράξη. Στην πράξη έχουμε τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε κάτι θετικό, υπερκομματικό και υπερ-ιδεολογικό και να βελτιώσουμε τη ζωή μας.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΟΚΡΑΤΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΥ

Πιστεύω ότι ένα από τα βασικότερα εμπόδια στον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας μας είναι ο θεσμός της οικογενειοκρατίας. Με τον όρο οικογενειοκρατία εννοώ την εισβολή του θεσμού της οικογένειας στο δημόσιο γίνεσθαι.

Η οικογενειοκρατία έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με την αξιοκρατία που είναι από τους βασικότερους πυλώνες του οποιοδήποτε εκσυγχρονισμού σε κάθε τομέα. Η οικογενειοκρατία είναι μια μορφή «κολλητοκρατίας», του κυρίαρχου δηλαδή καθεστώτος της Ελλάδας.

Στην Ελλάδα κάθε άνθρωπος που αποκτά δύναμη θεωρείται δεδομένο ότι πρέπει να «φροντίσει» την οικογένειά του εκμεταλλευόμενος τη δύναμη αυτή. Να εξασφαλίσει γιούς, κόρες, συζύγους, αδελφές

σε θέσεις όπου πιθανόν να υπήρχαν αξιότεροι. Και μάλιστα αυτό το θεωρούμε περίπου εθιμικό δίκαιο. Αν μάλιστα κάποιος δεν το κάνει τον θεωρούμε «κουτό».

Μπορεί η οικογενειοκρατία να συνδυαστεί με την αξιοκρατία; Σπάνιο, αλλά όχι απίθανο. Η συγγένεια δεν είναι συνώνυμο της ανικανότητας αλλά αυτό πρέπει να αποδεικνύεται κι όχι να είναι αξίωμα «ελέω Θεού». Μπορεί να καταπολεμηθεί η οικογενειοκρατία χωρίς να θιγεί η οικογένεια; Πιστεύω πως ναι. Αν μπου σαφή τα όρια μεταξύ του «φροντίζω την οικογένεια μου» και «εκμεταλλεύομαι τη θέση μου σε έναν οργανισμό για την οικογένειά μου». Το πρώτο είναι θεμιτό για όλους, το δεύτερο είναι καταστροφικό για τον οργανισμό. Αφενός

γιατί παρακάμπτεται η αξιοκρατία κι αφεντέρου γιατί αφαιρεί το κίνητρο από τους μη έχοντες «μπάρμπα στην Κορώνη». Το αποτέλεσμα μπορεί να είναι θετικό για την εκάστοτε οικογένεια αλλά αρνητικό για τον οργανισμό. Όπως λοιπόν μιλάμε για διαχωρισμού κράτους – εκκλησίας έτσι πρέπει να μας γίνει συνείδηση ο διαχωρισμός οικογένειας – δημόσιων αξιωμάτων. Αυτό δεν χρειάζεται καμιά τρόικα να μας το πει, πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε και να το κάνουμε μόνοι μας. Δεν χρειάζονται νόμοι και διατάγματα αλλά βούληση και κοινωνική συνείδηση από αυτούς που πρέπει να δίνουν το παράδειγμα. Αυτά που θα κερδίσουμε μακροπρόθεσμα θα είναι περισσότερα από αυτά που θα χάσουμε βραχυπρόθεσμα.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

- Πνευματική πρόοδος υπάρχει, εκεί που υπάρχει η αίσθηση ότι όλα είναι χάλια. Γέρων Παΐσιος, 1924-1994, Αγιορείτης μοναχός και Άγιος
- Μπορεί να απογοητευθείς αν αποτύχεις, αλλά είσαι χαμένος αν δεν προσπαθήσεις. Μπέμπερλυ Σιλς, 1929-2007, Αμερικανίδα υψίφωνος

ΔΙΑΦΘΟΡΑ, μια ενδημική αρρώστια στην Ελλάδα με βαριές επιπτώσεις

ΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Για κάποιον περιεργο λόγο, στην ελληνική κουλτούρα δεν είναι ιδιαίτερα κατακριτέο να παραβαίνεις τους νόμους για να βοηθήσεις συγγενή. Δεν είναι τυχαίο ότι σε τόσες περιπτώσεις διαφθοράς έχουμε "κουμπάρους", "γαμπρούς" κ.τ.λ. Συχνά έχω την εντύπωση ότι αν είσαι σε θέση ατιμώρητα να σπάσεις κάποιον νόμο για να βοηθήσεις άδικα και άτιμα έναν ξάδερφο, ο περιγυρος σου θα σε κριτικάρει αν δεν το κάνεις, όχι αν το κάνεις!

Οι λύσεις;

Μηδενική ανοχή

Όταν ανεχόμαστε μικροπαράπτωματα ο πολίτης εθίζεται σε αυτά και προχωρά σε χειρότερα. Η διαφθορά πρέπει να κυνηγιέται από τις πιο μικρές εκφάνσεις της.

γ) Απλοποίηση των διαδικασιών - διαφάνεια

Κανείς άνθρωπος δεν είναι από την φύση του διεφθαρμένος ή άγιος. Προσαρμόζεται στους τυπικούς και άτυπους θεσμούς μέσα στους οποίους κινείται. Οι συναλλαγές με το ελληνικό δημόσιο είναι φτιαγμένες λες για να προωθούν την διαφθορά! Στην εποχή

► Το δικέφαλο σαλιγκάρι (Η Ελλάδα στα Τρικούπη και του Δηλιγιάννη) προχωρεί απελπιστικά αργά με τις «ευλογίες» της Αυλής Λαϊκή εικόνα Πηγή: Λεύκιμα της Ελληνικής Ιστορίας Εκδόσεις Φυτράκης <http://blogs.sch.gr/igeoalexio>

της δωρεάν διακίνησης πληροφορίας, δεν νοείται δημόσια υπηρεσία να μην έχει τα ακριβή έξοδα της δημοσιευμένα στο διαδίκτυο.

ΕΞΥΠΝΟΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ

Εκτός από την απλοποίηση των μηχανισμών πρέπει να σκεφτόμαστε και τα ακριβή κίνητρα που δίνουν στον πολίτη, στον δικαστικό, στον δημόσιο υπάλληλο κτλ. Τα νοσοκομεία ανέχονται την διαφθορά στις προμήθειες γιατί δεν έχουν κανένα λόγο να περικόβουν έξοδα.

Είναι καιρός οι δήμοι να χρηματοδοτούνται κατευθείαν από τους

πολίτες, τα νοσοκομεία να έχουν προϋπολογισμούς και να επιβραβεύονται οι διαχειριστές όταν μένουν εντός ορίων κοκ. Είναι επίσης καιρός οι πολίτες που καταγγέλλουν διαφθορά να επιβραβεύονται πολλαπλά, όχι να τιμωρούνται με καθυστερημένη διεκπεραίωση των υποθέσεων τους. Απλός σχετικός μηχανισμός: υπηρεσία καταγγελιών στο διαδίκτυο με πλήρη προστασία των στοιχείων του καταγγέλλοντος. Κάθε χρόνο οι υπάλληλοι που λαμβάνουν τις περισσότερες καταγγελίες στην υπηρεσία τους θα περνάνε από πλήρη έλεγχο των οικονομικών τους. Αν

βρεθούν βρώμικοι, αυτοί που τους κατήγγειλαν θα μοιράζονται το χρηματικό πρόστιμο που καταβάλει ο καταδικασμένος υπάλληλος.

Τέλος οι εισαγγελείς που καταφέρνουν να φέρνουν υποθέσεις διαφθοράς στην δικαιοσύνη πρέπει να βραβεύονται, όχι να στέλνονται στον Έβρο.

ΣΥΝΟΨΗ

Όλες αυτές οι λύσεις που προτείνω δεν θέλουν ούτε μεγάλη φαντασία ούτε αντίληψη. Θέλουν όμως μια κοινωνία που να είναι έτοιμη να αφιερώσει χρόνο, και να κάνει θυσίες αν χρειαστεί, για να μειώσει την διαφθορά. Το πρώτο πράγμα που πρέπει να γίνει λοιπόν είναι να πάρουμε το θέμα στα σοβαρά, να διαπιστώσουμε και να συνειδητοποιήσουμε το μέγεθος της ζημιάς. Η διαφθορά μας κοστίζει, μειώνει τους μισθούς μας, ακριβαίνει τις τιμές, ανεβάζει την ανεργία και μειώνει την παραγωγικότητα. Αλλά μας μειώνει και ηθικά, διαλύει κάθε έννοια αξιοκρατίας, τιμωρεί τους καλύτερους χαρακτήρες ανάμεσα μας και επιβραβεύει τους χειρότερους συμπολίτες μας. Δεν μπορούμε να την ανεχόμαστε άλλο.

ΤΑ ΠΙΟ ΕΠΙΚΕΡΔΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 6

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

Το λαθρεμπόριο φυσικών πόρων, όπως ξυλεία, πετρέλαιο, πολύτιμα μέταλλα, δημιουργεί έσοδα της τάξης των 7 δισ. δολαρίων και συνεισφέρει στην αποψίλωση των δασών, στην εξαφάνιση ειδών, στην κλιματική αλλαγή και στην αγροτική φτώχεια.

Μία από τις μεγαλύτερες ροές είναι η ξυλεία, με 10 εκατ. κυβικά μέτρα να διακινούνται λαθραία από χώρες όπως η Μιανμάρ, η Ινδονησία και η Μαλαισία στην Ευρώπη και στην Ασία κάθε χρόνο. Σύμφωνα με τη UNODC, η Κίνα

εισάγει περίπου το 25% της παγκόσμιας λαθραία διακινούμενης ξυλείας, ενώ επιπλέον 20% δεσμεύεται για την Ευρώπη. Το λαθρεμπόριο πολύτιμων μετάλλων είναι επίσης πολύτιμο, με αυτό του χρυσού να αντιστοιχεί σε 2,3 δισ. δολάρια τον χρόνο.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Το ηλεκτρονικό έγκλημα είναι ένα αυξανόμενο πρόβλημα και κοστίζει στις ΗΠΑ πάνω από 100 δισ. δολάρια τον χρόνο, σύμφωνα με το κέντρο Διεθνών Στρατηγικών Σπουδών.

Περίπου 1,5 εκατ. χρήστες του ίντερνετ πέφτουν θύμα κλοπής δεδομένων κάθε χρόνο κι οι από-

τες σχετικά με τις κάρτες πληρωμών δημιουργούν εισόδημα αξίας 1,5 δισ. ευρώ ετησίως για τους εγκληματίες.

Η παιδική πορνογραφία και η σεξουαλική κακοποίηση επίσης

αποφέρουν πολλά χρήματα. Η UNODC εκτιμά ότι 50.000 καινούριες πορνογραφικές εικόνες δημιουργούνται κάθε χρόνο με αξία 250 εκατ. δολαρίων.

ΠΕΡΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ: ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΜΠΟΡΙΟ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Ο πραγματικός λόγος εξ αιτίας του οποίου δεν μπορεί να επιλυθεί το πρόβλημα των ναρκωτικών, είναι ότι η διακίνησή τους διευθύνεται από τις ισχυρότερες οικογένειες του κόσμου μέσω μιας καλοστημένης γιγάντιας μηχανής εύκολου πλουτισμού»

Δόκτωρ Τζων Κόουλμαν

[Ο Δόκτωρ Τζων Κόουλμαν, ένας ευρυμαθής και πολυγραφότατος συγγραφέας, υπήρξε πρώην πράκτορας της βρετανικής υπηρεσίας πληροφοριών και είναι ο εισηγητής της συνομοσπολογικής θεωρίας περί «Επιτροπής των 300».

Το εμπόριο των ναρκωτικών ελέγχεται από τους ισχυρούς της γης, αυτούς οι οποίοι προωθούν σήμερα την λεγόμενη Νέα Τάξη Πραγμάτων, η οποία δεν είναι τίποτα άλλο από τη δημιουργία μιας Παγκόσμιας Κυβέρνησης, κυβέρνησης της αριστοκρατίας, του πλούτου και της «ευγενικής» καταγωγής. Αυτή η πλουτοκρατική αριστοκρατία των Επικυριάρχων αποτελείται πάνω - κάτω από 300 ολιγαρχικές οικογένειες, κάποιους απογόνους της παλαιάς φεουδαρχικής αριστοκρατίας της Ευρώπης, αλλά και πολύ περισσότερους απογόνους των σύγχρονων μεγιστάνων του πλούτου.

Τους «εκλεκτούς» διορισμένους «κατ' επιλογή» αντιπροσώπους των 300 αυτών ολιγαρχικών οικογενειών, που με τη συντονισμένη δράση τους μέσω ιδρυμάτων, οργανισμών, εταιριών, τραπεζών, υπηρεσιών και ανθρώπων που ελέγχουν επιβάλλουν τελικά τη θέλησή τους σε όλες τις κυβερνήσεις, ο Δόκτωρ Τζων Κόουλμαν τους έχει ονομάσει «Επιτροπή των 300».

Αυτή δεν είναι απλά και μόνον Σιωνιστές, όπως θα περίμεναν αρκετοί, αν και περιλαμβάνονται σε αυτήν κυριολεκτικά πανίσχυρες οικονομικά Εβραϊκές οικογένειες, όπως οι Ρότσιλντ της Αγγλίας και οι Ροκφέλερ της Αμερικής.

Οι βρετανικές πωλήσεις οπίου πρωτοξεκίνησαν το 1781 πενταπλασιάστηκαν στο διάστημα 1821-1837. Τα πλοία της ΒΕΑΙ. μετέφεραν τα φορτία τους σε νησιά μακριά από τις ακτές, ειδικά στο Νησί Λίντιν, όπου οι Κινέζοι έμποροι με γρήγορα και καλά εξοπλισμένα πλοία έπαιρναν τα αγαθά για εγχώρια διανομή, πληρώνοντας γι αυτά με ασήμι.

Η ΒΕΑΙ έστειλε στην αρχή στην ενδοχώρα της Κίνας διάφορες «Χριστιανικές ιεραποστολές», οι οποίες στη πραγματικότητα έδιναν δωρεάν δείγματα οπίου στους φτωχούς Κινέζους χωρικούς και τους μάθαιναν πώς να το καπνίζουν, δημιουργώντας έτσι μια αγορά τοξικομανών.

Η ΒΕΑΙ έπαιρνε καλής ποιότητας όπιο από τη Βεγγάλη των Ινδίων και μετά το «μοσχοπουλούσε» αποκομίζοντας τεράστιο κέρδος στη Κίνα.

Σε αυτό ήταν αναμειγμένη η Βρετανική κυβέρνηση, το Στέμμα και οι κυριότερες αριστοκρατικές οικογένειες της Αγγλίας, στις οποίες μόνον αυτές επιτρεπόταν να πλουτίσουν άμεσα απ' αυτό. Οι απόγονοι πολλών απ' αυτές τις αριστοκρατικές οικογένειες είναι σήμερα μέλη της Επιτροπής των 300.

Το εμπόριο αυτό του οπίου στη Κίνα κάτω υπό την διεύθυνση της ΒΕΑΙ των Ανατολικών Ινδίων συνεχίστηκε άνετα και απρόσκοπτα για 100 χρόνια, μέχρις ότου η Κινέζικη κυβέρνηση αφυπνισθεί

Οι προστριβές όμως με τη κινεζική κυβέρνηση συνεχίστηκαν και όταν η τελευταία έγινε αυστηρότερη στις απαγορεύσεις της, οι «Λόρδοι των ναρκωτικών», η βρετανική κυβέρνηση και το Στέμμα, κήρυξαν το πόλεμο κατά της Κίνας.

Αυτοί είναι οι περίφημοι «Πόλεμοι του Οπίου» εναντίον της Κίνας.

Αμερικάνοι έμποροι αναμείχθηκαν με την σειρά τους και ξεκίνησαν να εισάγουν όπιο από την Τουρκία στην κινεζική αγορά-ήταν χειρότερης ποιότητας αλλά φθηνότερης παραγωγής-σηματοδοτώντας έτσι την αρχή του ανταγωνισμού μεταξύ αμερικανών και βρετανών εμπόρων, που είχε ως αποτέλεσμα να πέσει χαμηλά η τιμή του οπίου, αυξάνοντας όμως τις πωλήσεις.

Το κυρίαρχο αφανές πρόβλημα που εμφανίσθηκε στις Σινο-Βρετανικές σχέσεις στις τελευταίες δεκαετίες ήταν η επίμονη απαίτηση της Κίνας να έχει ένα μεγαλύτερο «μερίδιο της πίτας» του εμπορίου οπίου - ηρωίνης. Αυτό τακτοποιήθηκε όταν η Βρετανία συμφώνησε να της παραδώσει πλήρως το Χονγκ - Κονγκ το 1997.

Σήμερα πάντως το «Χρυσό Τρίγωνο» (που αποτελείται από ικανό μέρος της Βιρμανίας, της Ταϊλάνδης και του Λάος) δεν είναι πλέον ο μεγαλύτερος παραγωγός οπίου. Από το 1987 προχώρησαν κατά πολύ στο χρυσοφόρο εμπόριο το Πακιστάν και ο Λίβανος, ενώ μικρότερες ποσότητες συνεχίζουν να εξάγονται από το Αφγανιστάν και βεβαίως από την ...προοδευμένη και ηθική Τουρκία.

Σήμερα ο έλεγχος των χωρών και των κυβερνήσεών τους γενικώς διενεργείται μέσω της Παγκόσμιας Τράπεζας (ΠΤ) και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), τα οποία στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτε άλλο παρά οργανισμοί ξεπλύματος χρημάτων που προέρχονται από το εμπόριο ναρκωτικών.

Το εμπόριο της ηρωίνης χρηματοδοτείται από τις τράπεζες του Χονγκ Κονγκ, από τράπεζες του Λονδίνου, και από μερικές τράπεζες της Μέσης Ανατολής. Οι χώρες που εμπλέκονται στην διανομή και στην διαδρομή της ηρωίνης είναι το Χονγκ Κονγκ, η Τουρκία, η Βουλγαρία, η Ιταλία, το Μονακό, η Γαλλία (Κορσική και Μασσαλία), ο Λίβανος και το Πακιστάν.

Στη πραγματικότητα δεν υπάρχει σύγχρονη κυβέρνηση που να μην ξέρει τι ακριβώς συμβαίνει με το εμπόριο των ναρκωτικών

Αν κάποιο κυβερνητικό στέλεχος είναι «ανυπάκουο» ή «δύσκολο», τότε απομακρύνεται, ... αν χρειαστεί ακόμα και με δολοφονία (υπάρχουν τα τυπικά παραδείγματα του Πακιστανού προέδρου Αλί Μπούτο και του Ιταλού Πρωθυπουργού Άλντο Μόρο).

Αφ' ετέρου, πολλές μικρότερες χώρες είναι αναμειγμένες σε αυτές τις επιχειρήσεις. Επί παραδείγματι, έχει λεχθεί ότι, τα φορτηγά της Βουλγαρικής εταιρίας «Kintex» μεταφέρουν κανονικότητα... ηρωίνη στην Δυτική Ευρώπη. Θεωρείται ότι χρησιμοποιείται ο στόλος των φορτηγών της με το διακριτικό σήμα TIR (Transports Internationaux Routiers). Τα φορτηγά που φέρουν αυτό το σήμα και τον αριθμό αναγνώρισης της ΕΥ (όπως παλαιότερον της ΕΕC) δεν είναι υποχρεωμένα να σταματήσουν για έλεγχο στα τελωνεία. Υποτίθεται ότι μεταφέρουν ευπαθή προϊόντα (π.χ. φρέσκα φρούτα και λαχανικά), οπότε επιθεωρούνται μόνον στη χώρα από την οποία ξεκινούν και την τεκμηρίωση αυτής της επιθεώρησης τη κάνει ο οδηγός του κάθε φορτηγού! Έτσι καταγράφουν οι διεθνείς συμφωνίες.

Σύμφωνα με τον Δόκτορα Κόουλμαν, ο μόνος τρόπος για να σταματήσουμε τις τεράστιες ποσότητες ηρωίνης και κοκαΐνης που διοχετεύονται στην Ευρώπη, είναι να σταματήσουμε το σύστημα TIR.

Προφανώς και δεν είναι τόσο δύσκολο, μετά από μια συμφωνία και συνεργασία μεταξύ τους, να σταματήσουν οι κυβερνήσεις το εμπόριο των ναρκωτικών. Με τη σύγχρονη τεχνολογία παρακολούθησης από τους τεχνητούς δορυφόρους και τις ηλεκτρονικές βάσεις μπορούν να ξέρουν ανά πάσα στιγμή τι συμβαίνει και σε σύντομο χρονικό διάστημα να επιβάλλουν με την

στρατιωτική και την αστυνομική ισχύ τους την παύση όλων αυτών των παράνομων και ανθρωποκτόνων δραστηριοτήτων.

Όσο για το ξέπλυμα των εκατομμυρίων ναρκοδολαρίων, στην αρχή αυτά εστέλλοντο με courier σε μια τράπεζα ξεπλύματος χρημάτων. Αυτό όμως θεωρείται τώρα επικίνδυνο και χρησιμοποιούνται πιο ασφαλείς μέθοδοι π.χ. μέσα από το σύστημα CHIPS, ένα ακρωνύμιο για το «ClearingHouseInternationalPaymentsSystem». Δώδεκα από τις μεγαλύτερες τράπεζες χρησιμοποιούν αυτό το σύστημα. Μια από αυτές είναι η HSBC-HongKongandShanghaiBankingCorporation και μια άλλη η «σεβαστή» Ελβετική τράπεζα CrediteSuisse. Όπως παρατηρεί ο Δρ. Τζων Κόουλμαν: «το σύστημα CHIPS αν συνδυαστεί με το σύστημα SWIFT, που έχει τη βάση του στην Βιρτζίνια, κάνει τα βρώμικα χρήματα των ναρκωτικών πραγματικά αόρατα ... Μόνον οι μικροί ντήλερς ναρκωτικών συλλαμβάνονται με χρήματα ναρκωτικών στα χέρια τους.

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΚΟΚΑΪΝΗΣ

Οι βασικές χώρες της Λατινικής Αμερικής που καλλιεργούν κόκα είναι το Περού, ο Ισημερινός και η Βολιβία. Η Κολομβία δεν την καλλιεργεί, αλλά δίπλα της στη Βολιβία βρίσκεται το κυριότερο εργαστήριο επεξεργασίας της κοκαΐνης και το βασικό οικονομικό κέντρο του εμπορίου της. Μετά την απαγωγή και την φυλάκιση του στρατηγού Νοριέγκα από τον πρόεδρο Μπους, η χρηματοδότηση του εμπορίου της κοκαΐνης και το ξέπλυμα των χρημάτων, γίνεται από τις τράπεζες του Παναμά

Μετά τη «φυλάκιση» των αδελφών Οchoa, το εμπόριο της κοκαΐνης δεν περιορίστηκε ούτε καν στο ελάχιστο. Μεταφέρθηκε απλά στο δεύτερο καρτέλ Κάλι και συνεχίστηκε κανονικά. Τα δεύτερο αυτό μεγάλο καρτέλ για κάποιο λόγο είχε αγνοηθεί από την Αμερικανική «Υπηρεσία Διώξεως Ναρκωτικών» (DEA).

Η απαγωγή μάλιστα του Μανουέλ Νοριέγκα από τον προστάτη της παγκόσμιας ηθικής και «κοσμοχωροφύλακα» Πρόεδρο Μπους τελικά διευκόλυνε τη διακίνηση της και μέσω του Παναμά.

Σύμφωνα με τον Κόουλμαν όλα δείχνουν ότι η Επιτροπή των 300 έχει αναλάβει τον πλήρη έλεγχο του εμπορίου κοκαΐνης της Νοτίου Αμερικής. Δεν υπάρχει άλλη εξήγηση για την άνοδο του καρτέλ Κάλι, το οποίο συνδέεται με την απαγωγή του Νοριέγκα. Υπάρχουν ωστόσο σοβαρές ενδείξεις ότι ο Πρόεδρος Μπους κυριολεκτικά πιέστηκε να εισβάλλει στον Παναμά και να απαγάγει τον Νοριέγκα, ο οποίος είχε καταστεί σοβαρό εμπόδιο για το εμπόριο των ναρκωτικών, ιδιαίτερα στις τραπεζικές επιχειρήσεις. Έτσι η Επιτροπή των 300 έχει πλέον στα χέρια της και το εμπόριο της κοκαΐνης μέσω του καρτέλ Κάλι και των «gentlemen» επιχειρηματιών του.

Τα ναρκωτικά έχουν για τους ολιγαρχικούς και πλουτοκράτες της Μυστικής Κυβέρνησης (ή Επιτροπής των 300), ένα διπλό σκοπό: τους φέρνουν πρώτα από όλα κολοσσιαία κέρδη και μετά κάνουν πιο εύκολο τον έλεγχο των ανθρώπων. Τελικά τίποτα δεν έχει αλλάξει στο εμπόριο οπίου, ηρωίνης και κοκαΐνης. Αυτά εξακολουθούν να διευθύνονται από τις ίδιες οικογένειες «ανώτερης τάξης» στην Βρετανία και στις ΗΠΑ. Το «ναρκεμπόριο» εξακολουθεί να είναι ένα τεράστιο επικερδές εμπόριο και οι απώλειες του δικτύου του, (όπου υπάρχουν τέτοιες), δεν λογαριάζονται καθόλου, παρ' όλη την φαινομενική θριαμβολογία των αντίστοιχων δικωτικών αρχών.

Τα εργαλεία της ΕΛΙΤ

Οι περισσότεροι απλοί άνθρωποι, οι επιστήμονες, οι καλλιτέχνες, οι αθλητές, εμείς που γράφουμε, ιδίως δε οι πολιτικοί, διεκδικούν από το περιβάλλον τους δύο βασικά πράγματα: την αγάπη, καθώς επίσης την επιβεβαίωση πως είναι σημαντικοί, ότι αξίζουν.

Ακριβώς για το λόγο αυτό αγωνίζονται να επιτύχουν σε όλη τους τη ζωή ή/και τρέχουν στις τηλεοράσεις, όταν τους δίνεται η ευκαιρία - με στόχο να προβάλλουν τα επιτεύγματα τους ή τις έξυπνες σκέψεις τους, εισπράττοντας την εκτίμηση, καθώς επίσης την αποδοχή της κοινωνίας.

Σε πλήρη αντίθεση όμως με όλους τους άλλους ανθρώπους, η ελίτ του χρήματος επιδιώκει ένα και μοναδικό πράγμα: την αύξηση της δύναμης της, έτσι ώστε να επιβάλλει την κυριαρχία της στις «μάζες» - να κινεί τα νήματα δηλαδή, παραμένοντας στο παρασκήνιο, μακριά από τα βλέμματα του κόσμου.

Για την ίδια, τα χρήματα δεν είναι απλά ένα μέσο ανταλλαγής, ενώ δεν επιδιώκει με τη βοήθεια τους μόνο τη συσσώρευση πλούτου - αφού τα χρησιμοποιεί για την καταπίεση των υπολοίπων, με στόχο την πλήρη υποδούλωση τους. Ορισμένα τώρα από τα εργαλεία που χρησιμοποιεί έμμεσα η ελίτ, για την επίτευξη των στόχων της, είναι τα παρακάτω:

Τα συνταξιοδοτικά ταμεία

Τα ταμεία αυτά είναι οι κυριότεροι «συντελεστές» των χρηματαγορών, αφού διαθέτουν κε-

φάλαια υψηλότερα των 100-200 δις \$ το κάθε ένα, τα οποία επενδύουν σε σταθερή βάση. Η συνολική τους δυναμικότητα, τα κεφάλαια καλύτερα που επενδύουν διεθνώς, υπολογίζονται στα 30 τρις \$ - ένα ποσόν δηλαδή που ξεπερνάει το σύνολο αυτού που διαθέτουν όλοι οι υπόλοιποι επενδυτές μαζί, όπως οι ασφαλιστικές εταιρείες, οι συναλλαγματικές ρεζέρβες των κρατών και τα HedgeFunds.

Το ύψος του ποσού που διαθέτουν τα ταμεία, το οποίο πλησιάζει το 40% του παγκόσμιου ΑΕΠ (περίπου 70 τρις \$), δίνει απάντηση σε αυτούς που αναρωτιούνται, ποιοι είναι οι δανειστές όλων των υπερχρεωμένων κρατών.

Περαιτέρω, τα ταμεία είναι κυρίως κρατικές ή ημικρατικές οργανώσεις, οι οποίες διαχειρίζονται τα χρήματα των συντάξεων των εργαζομένων (ουσιαστικά δηλαδή οι εργαζόμενοι, οι οποίοι κατηγορούν συνεχώς το Κεφάλαιο, απειλούνται από τα ίδια τους τα χρήματα, τα οποία το «συνθέτουν»).

Η περιουσία των ταμείων μπορεί να είναι στην ιδιοκτησία του εργοδότη, ή να έχει δική της νομική υπόσταση. Στην περίπτωση που το συνταξιοδοτικό ταμείο έχει δική του νομική υπόσταση, μπορεί να «χρησιμοποιείται» από πολλούς εργοδότες μαζί.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, τα ταμεία ευρίσκονται δυστυχώς σε ανταγωνισμό μεταξύ τους, όπως ακριβώς συμβαίνει και με άλλες επενδυτικές εταιρείες. Έτσι, παρατηρείται συχνά το γεγονός να αποσύρει ένας εργοδότης την περιουσία των ερ-

γαζομένων του από ένα συνταξιοδοτικό ταμείο, τοποθετώντας την σε κάποιο άλλο, από το οποίο αναμένει υψηλότερες αποδόσεις. Κάποιες φορές βέβαια χάνονται χρήματα - όπως διαπιστώσαμε στην Ελλάδα, με τις γνωστές μας «επενδύσεις» των συνταξιοδοτικών ταμείων, σε δομημένα προϊόντα.

Τα συνταξιοδοτικά ταμεία αποτελούν τους μεγαλύτερους επενδυτές παγκοσμίως, λόγω του μεγέθους τους, αλλά και της μακροπρόθεσμης συσσώρευσης κεφαλαίου εκ μέρους τους. Ο υφιστάμενος μεταξύ τους ανταγωνισμός τα υποχρεώνει στην αναζήτηση βραχυπρόθεσμης κερδοφορίας - ενώ μέσω αυτών οδηγούνται όλο και περισσότερες αποταμιεύσεις των εργαζομένων, στις χρηματοπιστωτικές αγορές.

Ουσιαστικά λοιπόν συνιστούν τους κυριότερους «αιμοδότες του κτήνους», όπως συνηθίζεται να αποκαλείται πλέον το διεθνές κερδοσκοπικό κεφάλαιο - ενώ η Ιαπωνία, ο Καναδάς και η Καλιφόρνια, διαθέτουν τα μεγαλύτερα συνταξιοδοτικά ταμεία παγκοσμίως.

Ολοκληρώνοντας το θέμα των ταμείων, θεωρούμε ότι η μεγαλύτερη «πληγή» του χρηματοπιστωτικού συστήματος, είναι η αναζήτηση διαρκώς μεγαλύτερης, καθώς επίσης βραχυπρόθεσμης κερδοφορίας. Μέσα από αυτήν την αντίληψη, τα χρήματα δεν επενδύονται, όπως οφείλουν, στην πραγματική οικονομία - οπότε όχι μόνο δεν δημιουργείται «θεμελιώδης» ανάπτυξη, ταυτόχρονα με νέες θέσεις εργασίας, αλλά αποσταθεροποιείται εντελώς το σύστημα.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΗΠΑ - ΕΕ

Η θανάσιμη επίθεση των πολυεθνικών ενάντια στους λαούς

Η ΤΤΙΡ προβλέπει ότι η ισχύουσα νομοθεσία στις δύο πλευρές του Ατλαντικού θα υπαχθεί στους κανόνες του ελεύθερου εμπορίου (δηλαδή της ασυδοσίας των «αγορών»). Προβλέπονται κυρώσεις για όποια χώρα τους παραβιάζει και τεράστιες αποζημιώσεις υπέρ των εναγουσών πολυ-

εθνικών εταιρειών.

Ασφάλεια τροφίμων, προδιαγραφές τοξικότητας, ιατροφαρμακευτική περιθαλψη, τιμές φαρμάκων, ελευθερία στο Διαδίκτυο, προστασία της προσωπικής ζωής, ενέργεια, πολιτισμός, πνευματικά δικαιώματα, φυσικοί πόροι, επαγγελματική κατάρτιση, υποδομές του κράτους, μετανάστευση: δεν υπάρχει ούτε ένας κλάδος δημόσιου ενδιαφέροντος που να μην υποτάσσεται στο θεσμοθετημένο ελεύθερο εμπόριο».

Η Monsanto και οι φίλοι της ελπίζουν (βάσιμα) ότι η ΤΤΙΡ θα τους επιτρέψει, επιτέλους, να επιβάλουν στην Ευρώπη τα προϊόντα τους με γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς, όπως καλαμπόκι και σόγια και άλλα τρόφιμα που είναι σήμερα απαγορευμένα σε 160 χώρες-μεταξύ τους και οι χώρες της ΕΕ.

Με λίγα λόγια, κανένας τομέας της ζωής των λαών (εργασιακά, τρόφιμα, περιβάλλον, επικοινωνίες, δημοκρατία, δικαιώματα κλπ.) δεν μένει

απρόσβλητος από αυτή την ολομέτωπη επίθεση.

Ακόμα και κράτη (κυβερνήσεις) που θα τολμήσουν να αντισταθούν στο ξεπούλημα των φυσικών πόρων, του νερού ή της δημόσιας περιουσίας θα διώκονται αμείλικτα.

Τα περιθώρια για πολιτικές σε εθνικό πλαίσιο σε υγεία, ενέργεια, παιδεία, νερό ή μεταφορές θα εξαλειμιστούν.

Αντίθετα, κάποιοι άλλοι είναι καλά προετοιμασμένοι στο προχώρημα της συνθήκης. Μέσα σε κλειστά γραφεία, 46 «σύμβουλοι» μαζί με 600 στελέχη των εταιρειών αποφασίζουν για 500 εκατ. Ευρωπαϊούς ερήμην των τελευταίων. Μια μειοψηφία της μειοψηφίας που μας κυβερνά αποφασίζει πως θα καταστρέψει τις ζωές μας.

Ευτυχώς, ήδη υπάρχει αντίδραση στα σχέδιά τους και από οργανώσεις πολιτών, αλλά και από μεγάλα συνδικάτα των ΗΠΑ και της Αγγλίας (π.χ. από το United Steelworkers που αριθμεί 3 εκατ. μέλη και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού).

ΓΝΩΜΙΚΑ

«Τα χρήματα απλώς βγάζουν προς τα έξω τα βασικά χαρακτηριστικά ενός ανθρώπου. Αν ήταν βλάκες πριν αποκτήσουν χρήματα, μόλις γίνουν πλούσιοι είναι απλώς δισεκατομμυριοσχοί βλάκες».

«Αν είσαι στο πιο τυχερό 1% της ανθρωπότητας, το οφείλεις στο υπόλοιπο 99% και είναι υποχρεωσός σου να σκέφτεσαι την υπόλοιπη ανθρωπότητα».

Η ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ

Μόνη της, στηριγμένη στο δημιουργικό και έμπειρο μυαλό κάποιων πολιτών δίνει ένα δυνατό παρόν.

Οι πολίτες το αναγνωρίζουν, το Κράτος το γνωρίζει; Το στηρίζει;

Ο Βαγγέλης Σταυρουλάκης και υιός του Μάρκου, μελετώντας την καθημερινή λειτουργία και το κόστος συλλογής της ελιάς δημιούργησε ένα καινοτόμο εκπληκτικό ελαιοσυλλεκτικό όχημα.

Η σκέψη έγινε σχέδιο και το σχέδιο κατασκευάστηκε ολοκληρωτικά.

Ένα ερπυστριοφόρο μηχάνημα, το οποίο ελίσσεται μεταξύ ελαιό-

δέντρων κανονικής (περίπου 5X5) φύτευσης και τυλίγει την ελιά με δίχτυ, την ραβδίζει και μαζεύει τον καρπό σε ανοξειδωτους κάδους.

Στόχος 4-5 τόνοι ελαιοσυλλογής ημερησίως (περίπου 4 λεπτά το δέντρο) χωρίς καταστροφή εδάφους και αμελητέας φθοράς του δέντρου χάρις της παλμικής βέργας.

Η ταχύτητα, η οικονομία, η υγιεινή της ελιάς, η μη προξένηση ζημιών θα καταστήσουν το μηχάνημα αυτό ένα εργαλείο μεγαλύτερης παραγωγικότητας και αποδοτικότητας προς όφελος των παραγωγών.

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Αγαπητοί φίλοι,

Το φαρμακείο της φύσης είναι ανώτερο από τα φάρμακα που πουλάνε στα φαρμακεία.

Για την ακρίβεια σας γράφω λεπτομέρειες.

Αν θέλετε να προστατευτείτε από την εξέλιξη του καρκίνου ή πριν την εμφάνιση αυτού θα πίνετε το φυτό Βάτος που έχει αγκάθια και είναι σαν τις κλωστές, που φυτρώνει στα ρυάκια.

Τα βατόμουρα έχουν το σχήμα καρκίνου.

Αυτό, όταν βράσεις όπως το χαμομήλι τα φυλλαράκια του και καταναλωθεί ως ζωμός για ένα μήνα θα επαναφέρει τα κύτταρα στον κανονικό τους ρυθμό.

Η θεραπεία είναι στη φύση. Υπάρχουν βότανα για όλες τις παθήσεις.

Για τη φλεβίτιδα, για τον προστάτη για τις κοίλες.

Το ραπάνι που τρώγανε παλιά είναι το καλλύτερο δυναμωτικό του αίματος όταν τρώγεται με τη φλούδα.

Οπότε δεν μας πιάνει πλέον κανέναν ιός και καμία λοίμωξη διότι δυναμώνει το ανοσοποιητικό.

Είμαστε αναγκασμένοι να φεύγουμε από τα φάρμακα που δημιουργούν με τα χρόνια παρενέργειες και να στραφούμε στη φύση.

Δυστυχώς υπάρχουν συμφέροντα που δεν αφήνουν. Στο μέλλον θα επικοινωνούμε με την εφημερίδα που ευχαριστώ κάθε μήνα.

**ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΒΑΡΔΗΣ ΡΟΔΟΜΑΓΟΥΛΑΚΗΣ
ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ - ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑ ΧΑΝΙΩΝ**

ΚΑΙΝΟΤΟΜΑ ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Η WorldCapitalLtd παρουσιάζει 3 νέα καινοτόμα προϊόντα:

Πούδρα από ψίχα ελιάς

Πούδρα από κουκούτσι ελιάς

Πούδρα από φύλλο ελιάς

Οι νέες πούδρες από ελιά μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην μαγειρική, στις σαλάτες σας ακόμα και διαλυμένες σε νερό ως αφέψημα λόγω των πολλαπλών ευεργετικών τους ιδιοτήτων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

eTourist (Δ. ΓΕΡΟΜΙΧΑΛΟΣ, Γ. ΗΛΙΔΗΣ, ΑΘ. ΠΙΤΣΗ, Α. ΡΟΥΣΣΟΣ, Β.ΦΙΛΙΠΙΔΗΣ)

Διαδικτυακό marketplace που ενώνει τοπικές επιχειρήσεις, παραγωγούς, και υπηρεσίες με τους επισκέπτες ενός τόπου, οι οποίοι έχουν την δυνατότητα να αγοράσουν προϊόντα και να τα παραλάβουν είτε στο ξενοδοχείο είτε στον τόπο διαμονής τους.

BeGreek (Ν. Καύκας, Α. Ντοβα, Σ. Πίπτας, Δ. Σπυριδάκης, Φ. Τότσης, Χρ. Τερίζη)

Προσωποποιημένες εκδρομές που θα δίνουν στον επισκέπτη αυθεντικές εμπειρίες της Ελληνικής κουλτούρας σε περιοχές ανέγγιχτες από τον μαζικό τουρισμό.

ΚΑΙΝΟΤΟΜΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Η λάμπα με την κρυφή κάμερα ασφαλείας

Λεπτομέρειες προϊόντος

Με αυτή τη κάμερα δεν θα χρειάζεται να ανησυχείτε για μπαταρίες, αφού συνδέετε απευθείας με το ηλεκτρικό ρεύμα. Η λειτουργία της είναι απλή, βιδώνετε τη λάμπα στο φωτιστικό, και κάθε φορά που την ανάβετε, η εγγραφή ξεκινάει, και όταν τη σβήνεται σταματάει. Υπάρχει και διακόπτης πάνω στη λάμπα. Για να βάλετε το φακό προς μια κατεύθυνση, υπάρχει εύκαμπτος σωλήνας. Η εγγραφές αποθηκεύονται σε micro SD κάρτα έως 32GB. Μπορείτε να διαλέξετε μεταξύ δύο αναλύσεων - 640X480, και 352X288. Το φορμάτ των εγγράφων είναι 3gp, στη μικρή ανάλυση μπορείτε να κάνετε 24Ωρες εγγραφή σε 4GB κάρτα! Για να καταγράψετε μόνο όταν μπροστά από τον φακό της κάμερας υπάρχει κίνηση, υπάρχει ανιχνευτής κίνησης. Μπορείτε να έχετε AV εγγραφή ακόμα και με πλήρες σκοτάδι, λόγω των υπέρυθρων που έχει η λάμπα, μέχρι και 10 μέτρα. Λειτουργεί 110-250V AC Κατανάλωση - κάτω από 5W.

Ποιότητα ζωής

Μία δασκάλα στο σχολείο ζήτησε από τα μικρά παιδιά να της γράψουν μία έκθεση πως θέλουν να περνούν στην καθημερινότητά τους.

Αφού παρέδωσαν τα παιδιά τις εκθέσεις τους, η δασκάλα εντυπωσιάστηκε από μία έκθεση την οποία διάβασε στο σύζυγό της, στο σπίτι τους.

Το παιδί έγραφε μεταξύ των άλλων:

«Θέλω στο σπίτι μου να είμαι χαρούμενος.

Όταν έρχεται ο πατέρας μου από τη δουλειά να ενδιαφέρεται για μένα, να μου συζητά πως πέρασε την ημέρα του και να του λέω και εγώ τις απορίες μου και τις επιθυμίες μου. Θέλω να μου μαθαίνει τα παιχνίδια μου και να παίζουμε μαζί.

Με τη μητέρα μου θέλω να ζούμε μαζί κάθε στιγμή.

Να μου λέει ιστορίες για το σπίτι μας, τους γείτονες και να μου εξηγήει τα μαθήματα. Να με βοηθάει να καταλαβαίνω ό,τι με ενδιαφέρει.

Μέχρι τώρα οι γονείς μου έρχονται ίσως κουρασμένοι στο σπίτι και μετά το φαγητό κουβεντιάζουν μεταξύ τους και μετά βλέπουν τηλεόραση.

Εγώ ασχολούμαι με ένα tablet που μου δώρισε ο πατέρας μου.

Αισθάνομαι μόνος και εγκαταλελειμμένος από τους γονείς μου αν και μου αγοράζουν ό,τι τους ζητήσω, κλπ.)».

Αγανακτισμένος ο σύζυγος ρωτά θυμωμένος τη δασκάλα ποιοι είναι αυτοί οι κακοί γονείς για να πάει να τους παρατηρήσει και να τους εξηγήσει το μεγάλο αυτό πρόβλημα.

Και η δασκάλα απαντά στο σύζυγό της.

Την έκθεση αυτή την έχει γράψει ο γιος μας.

Η ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ «ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ»! ΚΑΙ Η ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΗ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ

Δημοσιεύθηκε:
31 Οκτωβρίου 2016
Οικονομία

Tou Solourp

«Αντί να μιλούν όμως με όρους δημιουργίας περισσότερης ανισότητας, οι διαμορφωτές πολιτικής πάντα προτιμούν έναν άλλο όρο που στην πραγματικότητα οδηγεί στο ίδιο αποτέλεσμα: την ανταγωνιστικότητα.

Η ανταγωνιστικότητα είναι μια ενδιαφέρουσα έννοια και μια ενδιαφέρουσα αρχή πάνω στην οποία μπορεί να στηριχτεί κανείς κοινωνικούς και οικονομικούς θεσμούς. Όταν βλέπουμε τις καταστάσεις ως «ανταγωνισμούς» υποθέτουμε ότι οι μετέχοντες έχουν ίσες ευκαιρίες στην αρχή. Υποθέτουμε επίσης ότι προσπαθούν για τη μέγιστη ανισότητα στο τέλος. Το να απαιτούμε την «ανταγωνιστικότητα» σημαίνει να απαιτούμε οι άνθρωποι να αποδεικνύουν την αξία τους ο ένας σε σχέση με τον άλλο.

Η ανταγωνιστικότητα έχει γίνει, χωρίς να αμφισβητηθεί, μία από τις μεγάλες αρετές της σύγχρονης κουλτούρας. Θαυμάζουμε τις ανταγωνιστικές πόλεις του κόσμου, λατρεύουμε τους αθλητές επειδή νίκησαν, ανοίγουμε την τηλεόραση και παρακολουθούμε διαγωνιζόμενους να μαγειρεύουν ο ένας εναντίον του άλλου. Στην τηλεόραση, σε ριάλιτι εκπομπές ανταγωνισμού ή σε αθλητικές διοργανώσεις, η διάκριση ανάμεσα στην ανταγωνιστική ψυχαγωγία και στον καπιταλισμό διαλύεται κι αυτά ενώνονται. Γιατί να μας φανεί περιεργό στο ελάχι-

στο που ανακαλύπτουμε ότι σε μια κοινωνία όπου η ανταγωνιστικότητα έχει αναχθεί σε υπέρτατη ηθική και πολιτισμική αρετή δημιουργούνται αυξανόμενα επίπεδα ανισότητας; (...)

Για πολλά χρόνια έχουμε λειτουργήσει με μια πολιτισμική και ηθική κοσμοθεωρία και βρίσκει αξία μόνο στους «νικητές». Οι πόλεις μας πρέπει να είναι κορυφαίες στον κόσμο για να έχουν σημασία. Τα πανεπιστήμια πρέπει να είναι «εξαιρετικά» αλλιώς φθίνουν. Είναι μια φιλοσοφία που καταδικάζει την πλειοψηφία των χωρών, των ανθρώπων και των οργανισμών στην κατηγορία των «ηττημένων». Δείχνει επίσης εντελώς ανίκανη να υποστηρίξει το αξιωματικό της ιδεώδες.

Η ανακάλυψη ότι αν δώσεις αρκετή ελευθερία στο νικητή, τελικά θα προσπαθήσει να κλείσει το παιχνίδι υπέρ του για πάντα, θα πρέπει να θέσει εν αμφιβάλω την εμμονή μας με την ανταγωνιστικότητα. Τότε θα μπορούμε να βρούμε αξία στα πράγματα άλλη από το να είναι καλύτερα από κάποια άλλα. (Will Davies)

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL:k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/1/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
2. ΚΡΑΤΟΣ	ΣΧΕΣΗ ΚΡΑΤΟΥΣ - ΙΔΙΩΤΩΝ
3. ΑΓΟΡΑ	ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΟΙ
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ	ΝΟΜΟΙ
5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ	ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:	ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ:	ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ:	Α) ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, Β) ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ, Γ) ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρας» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

1. ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 2.100 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ..... - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716 € - ΛΟΙΠΑ.....
2. ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 1.800 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ.....
3. Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρέθυμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο Έναντι 1ου Γυμνασίου κ. Γεώργιος Τσουρουανάκης τηλ. 6972289878
- Χανιά, καφετέρια ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης. τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- Παλαιόχωρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σεργιντάνης τηλ. 6971655429
- Βρύσσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασαπάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ Χανίων

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

- Ρέθυμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ Χαρίση Ελευθερία τηλ 2831025935
- Ρέθυμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγούμενου Γαβριήλ 137
- Ρέθυμνο: Cul de sac, κ. Χαμογιωργάκης (Πλατεία Τίτου Πετυχάκη - Πλάτανος)
- Σπήλι καφέ ΣΠΗΛΙ, κ. Στέλιος Κουνδουράκης τηλ. 6972311268
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΗΝΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Πλακιάς super market ΠΛΑΚΙΑΣ κ. Μπάμπης Βιταλάκης τηλ. 2832032280
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- Μελιδόνι Μυλοποτάμου
- ΚΤΕΛ Ρεθύμνου

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

- Ηράκλειο Δισκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελιώ Κουτάντου τηλ. 2810231090
- Μοίρες - ΚΤΕΛ Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249
- ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου
- ΚΤΕΛ Ηρακλείου - Λασιθίου

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

- Ιεράπετρα βιολογικά προϊόντα ΒΙΟΣΑΝΤΕ κ. Γιάννης Βιαντάκης τηλ. 6988752843, 2842029292
- Ιεράπετρα - ΚΤΕΛ Λασιθίου
- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγίου Νικολάου κ. Μιχάλης Σγουρός τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - ΚΤΕΛ Αγίου Νικολάου
- Σητεία καφετέρια ΚΑΦΕ, οδός Καραμανλή Λιμάνι κ. Κοτζαμποξάκης τηλ 6975779052, 2843025131
- Σητεία - ΚΤΕΛ Λασιθίου